

Tirsdag den 26. oktober 2010 (D)

1

7. møde

Tirsdag den 26. oktober 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 3:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren om svangreomsorg.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Anmeldelse 14.10.2010).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til klima- og energiministerens om Danmarks energiforbrug og andelen af vedvarende energi i 2020.

Af Anne Grete Holmsgaard (SF), Ole Hækkerup (S), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 14.10.2010).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Forhøjelse og ændring af bonus, forlængelse og ændring af ordningen om præmie og løntilskud til praktikvirksomheder og begrænsning af præmie og bonus for tredjelandstatsborgere m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 14.10.2010).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpede straffe for hæleri, tæt samarbejde om udveksling af oplysninger mellem kriminalforsorgen, de sociale myndigheder og politiet i forbindelse med dømtes løsladelse (KSP-samarbejdet)).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 06.10.2010).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter. (Sagsomkostninger til statskassen ved afgiftsfritagelse på grund af retshjælpsforsikringsdækning, opgørelse af sagens værdi i lejesager m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 06.10.2010).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Implementering af dele af tredje kørekortdirektiv, ændring af gyldighedstiden for kørekort).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 06.10.2010).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester, lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod

hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om visse forbrugeraftaler. (Gennemførelse af e-penge-direktivet m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 06.10.2010).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om beskikkede bygningssagkyndige m.v.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 13.10.2010).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Mødet er åbnet.

Vi troede, at der var et teknisk problem med højttalerne, men det kan jeg jo høre der ikke er, så mødet er åbnet.

Der er i dag følgende anmeldelser:

Line Barfod (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 5 (Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af G-dage).

Kim Mortensen (S), Pia Olsen Dyhr (SF) og Lone Dybkjær (RV):

Forespørgsel nr. F 5 (Om det danske retsforbehold).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 3:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren om svangreomsorg.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Anmeldelse 14.10.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til klima- og energiministeren om Danmarks energiforbrug og andelen af vedvarende energi i 2020.

Af Anne Grete Holmsgaard (SF), Ole Hækkerup (S), Margrethe

Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 14.10.2010).

Kl. 13:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Forhøjelse og ændring af bonus, forlængelse og ændring af ordningen om præmie og løntilskud til praktikvirksomheder og begrænsning af præmie og bonus for tredjelandsstatsborgere m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 14.10.2010).

Kl. 13:01

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen er ikke til stede, og så er det hr. Kim Mortensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Kim Mortensen (S):

Jeg siger tak – og så har jeg jo lidt ekstra tid.

Jeg vil starte med at tilkendegive, at Socialdemokratiet kan støtte dette lovforslag, som er en del af globaliseringsaftalen mellem regeringen, Socialdemokratiet, Radikale og Dansk Folkeparti. Men vi ser med stor alvor på, at flere unge må afbryde deres planlagte erhvervsuddannelse, alene fordi de ikke kan få en praktikplads. Ikke alene er det en skam for mange af de unge, det går ud over, det er også en skam for det samfund, der kommer til at mangle uddannet og kvalificeret arbejdskraft, og for det erhvervsliv, som mister indtjening og udviklingsmuligheder og derfor risikerer at måtte flytte deres produktion til udlandet.

I dag er der mere end 8.000 unge, der mangler en praktikaftale og derfor ikke kan gøre deres erhvervsuddannelse færdig. Det er helt præcis 8.000 for mange, og derfor mener Socialdemokraterne, at der skal sættes en række nye initiativer i gang nu, så unge kan gennemføre deres praktik og dermed deres uddannelse.

Siden VKO kom til i 2001, har færre unge gennemført en uddannelse. En af årsagerne er netop det store frafald, der er i erhvervsuddannelserne, og de manglende praktikmuligheder. Det skal der laves

om på, og vi ser initiativerne i dette lovforslag, som vi behandler nu, som en af vejene at gå.

Lovforslaget indebærer en forøget bonus til de virksomheder, der ansætter en ung elev i praktik, fra 50.000 kr. til 70.000 kr., og det gælder de lange praktikaftaler frem for de mange korte praktikaftaler, der er indgået. Det vil for os at se for det første skaffe flere praktikpladser og for det andet sikre langt flere uddannelsesforløb. Lovforslaget indeholder tillige en opstramning af adgangen til AER-finansieret praktik for uddannelsessøgende fra tredjelande, så AER-ordningen, altså Arbejdsgivernes Elevrefusion, ikke misbruges til billig arbejdskraft, men i stedet målrettes mod praktikstøtte til uddannelsessøgende fra Danmark og EU.

For Socialdemokraterne er der ingen tvivl om, at der venter et stort stykke arbejde for at genskabe tilliden til erhvervsuddannelserne. Vi ser alt for store frafald, vi ser erhvervsskoler, der mangler tusindvis af elever på hovedforløbene, og vi ser unge, der aktivt vælger erhvervsuddannelserne fra – og dette, på trods af at det er det modsatte, vi har brug for.

AER-ordningen sikrer, at de virksomheder, der ikke tager elever og lærlinge og dermed ikke er med til at uddanne fremtidens arbejdskraft, er med til at finansiere udgifterne for de virksomheder, der påtager sig denne vigtige opgave. Men selv om dette er en del af løsningen, er det ikke hele løsningen.

Inden for f.eks. industriens område virker AER-ordningen ikke, og som det også fremgår af DA's høringsvar til dette lovforslag, bliver udvidelsen af AER-ordningen da også modtaget lukket. Det er en skam, fordi erhvervsuddannelserne netop altid har baseret sig på, at arbejdsgiveren har haft en egeninteresse i at uddanne fremtidens arbejdskraft. Den fælles interesse har DA tilsyneladende svært ved at skaffe opbakning til. Og når Dansk Industri i dag tillige melder hus forbi og undsiger skolepraktikordningen, er der for os at se brug for at skabe enighed og opbakning i erhvervslivet om at tage del i denne vigtige samfundsopgave, ikke mindst når man samtidig har det problem, at mangelen på praktikpladser inden for industriens område er dobbelt så stor som inden for erhvervsuddannelserne generelt.

Jeg skal også på vegne af De Radikales ordfører, som ikke kunne være her i dag på grund af forhandlinger andre steder end i Folketingssalen, tilkendegive, at Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget. Og som sagt kan Socialdemokratiet også støtte lovforslaget.

Kl. 13:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det at stifte bekendtskab med en virksomhed gennem en praktikuddannelse er et meget vigtigt element i de danske erhvervsuddannelser. Den unikke kombination af praksis og skolebænk er med til at sikre erhvervsuddannelsernes høje kvalitet og bidrager til en højere beskæftigelse for de nyuddannede. Derfor har vi et stort ansvar for at sikre, at der er praktikpladser til alle, og dette lovforslag er med til at styrke virksomhedernes tilskyndelse til at indgå flere og længere uddannelses- og praktikaftaler ved at foreslå en forlænget præmie- og løntilskudsordning for hele 2011.

Det betyder, at satser og frister for udbetaling af både præmie og løntilskud forbliver de samme. Derudover foreslås en forhøjelse af bonusordningen fra højst 32.000 kr. til højst 52.000 kr. Og med præmien på op til 18.000 kr. i alt i selve prøvetiden vil det medføre, at en uddannelsesaftale kan udløse op til 70.000 kr. Den forlængede indsats skal være med til at skabe rammerne for yderligere 7.400 praktikpladser i 2011, i alt op til 8.900 pladser.

Lovforslaget bygger videre på regeringens massive indsats på praktikpladsområdet, og for at afbøde de negative konsekvenser af finanskrisens udvikling indgik regeringen i 2009 en række praktikpladspakker for at sikre de unge op til 5.000 ekstra praktikpladser i 2010. Hele 3.400 ud af disse 5.000 pladser var allerede realiseret ved udgangen af første halvår af 2010. Det betyder dog ikke, at vi skal hvile på laurbærrene, for det er helt essentielt, at erhvervsuddannelsessystemet fortsat kan bestå, og at private og offentlige virksomheder fortsat har mulighed for at bistå med at uddanne Danmarks unge.

Derudover skal indsatsen naturligvis ses i et større perspektiv, der går ud på, at vi skal sikre de unge et liv i enten uddannelse eller job frem for et liv på forsørgelse. Praktikpladsområdet er en vigtig hjørnesten i målsætningen om, at 95 pct. af alle unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse, og derfor støtter Venstre forslaget.

Kl. 13:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Marlene Harpsøe som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Vi er ude af krisen. Alligevel er der stadig unge, som har problemer med at få en praktikplads, så de kan færdiggøre deres uddannelse. Derfor skal vi i Folketinget også støtte og hjælpe de unge ved bl.a. at skabe incitament til, at virksomhederne ansætter elever. Med lovforslaget, som vi står med her, bliver bonussen ved ansættelse af elever forhøjet. Efter lovforslaget kan man få udbetalt op til 52.000 kr. som arbejdsgiver afhængigt af praktikaftalens længde. Dette skal sikre, at virksomhederne har et økonomisk incitament til at hyre elever, hvilket vil betyde, at flere unge kan tage en erhvervsuddannelse. Det skal selvfølgelig også siges, at der også er en præmie på 18.000 kr., som kan udløses, og hermed kan en virksomhed få op til 70.000 kr. via den her præmie- og bonusordning. Samtidig bliver udbetalingen af bonussen også ændret, så der skabes incitament til netop at indgå de lange uddannelsesaftaler.

Der er forslag om at hastebehandle det her lovforslag, og det er vi i Dansk Folkeparti enig i er vigtigt, hvorfor vi selvfølgelig også støtter en hurtig behandling af forslaget. Men når det så er sagt, slutter indsatsen for at få flere praktikpladser jo ikke her. Forligspartierne er ved at forhandle en endelig aftale på plads, og i Dansk Folkeparti ser vi frem til, at vi snart kan nå til et resultat, således at alle relevante parter – især de unge – kender Folketingets indsats for 2011 angående praktikpladssituationen.

Men når også det er sagt, vil jeg nævne, at vi i Dansk Folkeparti er meget opmærksom på, at den oplysning om præmie- og bonusordningen, som i dag foregår igennem bl.a. ATP, skal blive meget bedre. Vi har i Dansk Folkepartis gruppe et indtryk af, at den her information om præmie- og bonusordningen ikke når ud til alle virksomheder, og det er rigtig synd. For hvis der er virksomheder derude, som rent faktisk kan tage elever, så må vi jo sørge for, at de rent faktisk får den information, så de rent faktisk kan hyre alle de elever, som de nu engang kan. Det er utrolig vigtigt for de unge mennesker.

Men jeg vil også nævne situationen for voksenlærlinge, som vi i hvert fald i Dansk Folkeparti vil stille nogle spørgsmål til ministeren om – ikke nødvendigvis via udvalgsbehandlingen, men i forligskredsen. For den fornemmelse, som vi får, når vi taler med voksne, som ønsker at være voksenlærlinge på en virksomhed, er, at de i forhold til de helt unge i øjeblikket har nogle ekstra udfordringer med at få en lærlingeplads. Det er selvfølgelig noget, som vi fra Folketingets side er nødt til at se på, og vi er først og fremmest nødt til at spørge: Hvordan kan det være, at de har de her ekstra udfordringer, og er der eventuelt noget, vi kan gøre der?

Men når det så er sagt, bakker vi i Dansk Folkeparti op om det her lovforslag. Vi ser også frem til de endelige forhandlinger om en ny praktikpladsaftale, for det er jo utrolig vigtigt, at de unge får en uddannelse. Derfor kan vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig også støtte lovforslaget.

Kl. 13:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Karsten Hønge som ordfører for SF.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Vi er bombet 10 år tilbage. Så mange år skal vi tilbage for at kunne konstatere, at så få mennesker i Danmark får en ungdomsuddannelse. Der er simpelt hen færre i dag, der gennemfører, end der var for 10 år siden, og der er kun to lande i OECD, der har oplevet samme glidebane. Danmark er desværre et af dem, og nu er vi endt på en 17. plads ud af 32 lande i OECD i forhold til evnen til at få unge til at gennemføre en uddannelse.

Efter 9 år med VKO er der på det her område i høj grad brug for en genopretningsplan. Mindre kan åbenbart gøre det, og i dag gælder det et af forslagene om at øge bonus til arbejdsgivere, der påtager sig en uddannelsesforpligtelse.

Uddannelse er jo fuldstændig nødvendigt for den enkelte for at kunne få et bedre liv, flere valgmuligheder og mere frihed. Men uddannelse er også vejen til vækst i samfundet, og faglige uddannelser bliver jo langt hen ad vejen også brugt som et solidt fundament, for at man kan tage en videregående uddannelse.

Men det, der er brug for, er en reel uddannelsesgaranti til ungdommen. Der er store styrker i det vekseldannelsesprincip, vi har i de faglige uddannelser, hvor noget af tiden bruges på skole og noget af tiden bruges i praktik i virksomhederne. Så der er store styrker ved det, men der er også nogle store omkostninger. En af omkostningerne ved at have en vekseldannelse er, at kvaliteten i de ordinære lærerhold ude i virksomhederne er meget svingende. En anden omkostning er, at antallet af praktikpladser går meget op og ned.

Det system stiller nogle meget store og ofte meget urimelige krav til den enkelte unge. For den situation, vi er endt i, er jo, at noget, der egentlig er en samfundsopgave, fællesskabets ansvar, altså det at skabe uddannelse til de unge, bliver en privatiseret og individualiseret opgave for den enkelte unge, der bliver sendt ud på en ørkesløs vandring i jagten på en praktikplads. Ungdommen, der har brug for en hjælpende hånd, får alt for ofte smækket en dør i hovedet.

For SF er der flere værktøjer, der skal bringes i spil, hvis vi virkelig skal gøre et indhug i forhold til de over 8.000 unge, der i dag leder efter en praktikplads. Om det forslag, der ligger på bordet her, siger direktøren for Danske Erhvervsskoler, Lars Kunov:

Det er et økonomisk ambitiøst forslag, men der er ingen nytænkning i det. Der er altså absolut brug for mere strukturelle løsninger snart, for vi har nogle unge, som ikke får praktikpladser, og vi har nogle virksomheder, som om føje tid mangler faglært arbejdskraft. Praktikpladsbonus løser ikke alle problemer, det er helt sikkert.

Dansk Arbejdsgiverforening har i deres hørings svar også sagt, at de foreliggende data viser, at effekten af præmieordningen har været marginal og har begrænset betydning i forhold til virksomhedernes indgåelse af uddannelsesaftaler.

Så når vi fra SF's side ser på det her forslag, siger vi, at vi støtter forslaget, fordi der så tydeligvis er brug for, at vi hjælper arbejdsgiverne til at vise indbyrdes solidaritet, ved at alle arbejdsgivere betaler til en ordning, og hvor vi så hjælper de virksomheder, der ønsker at tage unge i lære. Men der er også brug for andre værktøjer, og vi vil bringe andre ting i spil, i debatten i hvert fald – først og fremmest det, at praktikpladser kommer til veje, ved at der er arbejdspladser. Gennem vækst i samfundet og gennem offentlige investeringer, bl.a.

i energiregninger, kan man få skabt arbejdspladser og derigennem praktikpladser.

Vi foreslår, at vi fra politisk hold tager et initiativ over for alle offentlige myndigheder – det er staten, det er regionerne, og det er kommunerne – om, at de til deres leverandører skal stille krav om, at hvis de ønsker at levere ydelser af den ene eller den anden art til det offentlige, skal de selvfølgelig forpligte sig til at bringe unge i uddannelse. Vi foreslår, at Folketinget tager kontakt til pensionskasserne og på samme måde laver en aftale med pensionskasserne om, at de til deres leverandører stiller de samme krav. Det gælder også boligelskaber, og det gælder også de selvejende institutioner.

SF mener også, at vi skal have en skolepraktik som tilbud til de unge, der ikke finder en praktikplads, men det skal være en skolepraktik af høj kvalitet. Det skal være en skolepraktik, der skal kunne konkurrere med de ordinære lærepladser. Og vi synes, at man i en skolepraktik skal have lov til at lave en egentlig produktion.

Så jeg vil altså som konklusion sige, at SF støtter det forslag, der ligger – dog lige med et par enkelte yderligere bemærkninger.

Den ene er, at vi kan se fra både Dansk Arbejdsgiverforenings og AER's høringsvar, at de godt kan se, at der her er en præmiering, der især hjælper til at få længere uddannelsesaftaler på plads, men alligevel mener de, at der nok fortsat er en skævvridning, sådan at man måske unødigt stadig væk støtter korte læreaftaler.

Den anden er, at Dansk Arbejdsgiverforening har en indvending, med hensyn til at uddannelsen skal være påbegyndt senest efter 3 måneder. Jeg synes faktisk, at Dansk Arbejdsgiverforening har en god pointe i at sige, at de jo oplever virksomheder lave aftaler med unge på et meget tidligt tidspunkt, faktisk før de starter på grundforløbet, og hvis de gør det, bliver de forhindret i at få bonussen. Men det kan være godt for den enkelte unge at være sikker på at have en praktikplads, og det kan være et godt samarbejde mellem den unge og en praktikvirksomhed, at man, allerede inden man starter på grundforløbet, er garanteret at få et læreforhold siden hen. Jeg synes, at man her skal tage højde for Dansk Arbejdsgiverforenings indvending.

Kl. 13:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:18

Erling Bonnesen (V):

Tak. Ordføreren fra SF starter utrolig bombastisk og stærkt kritisk. O.k., det er så fair nok. Så sidder man og tænker, at der nok så kommer en hel masse, der vedrører lige præcis det konkrete lovforslag, men det gjorde der sådan set ikke, der kom en masse andre ting. Når det så endelig kom til, at ordføreren også skulle kommentere det konkrete forslag, viser det sig, at ordføreren fra SF støtter det foreliggende lovforslag. Så kunne vi andre, der var oppe før, have holdt en ordførertale om alle de andre gode ting, som vi har gennemført fra regeringens side i tidens løb og fortsat også har på paletten. Men det er sådan set ikke det, det handler om, for vi behandler den konkrete sag i den konkrete situation, og ja, det skal sættes sammen med en masse andre ting.

Vil ordføreren for SF ikke godt bekræfte, at det rent faktisk forholder sig sådan, at der er en stigning i antallet af unge mennesker, som går i gang med en uddannelse? Det viser de fakta, som i al fald jeg ligger inde med. Så har vi den udfordring at få skaffet nok praktikpladser, og det er selvfølgelig lige præcis det, det her lovforslag så også går ud på.

Kl. 13:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Karsten Hønge (SF):

Jo, heldigvis har vi oplevet, at den dramatisk nedadgående kurve er blevet knækket, og det er godt at se, at der er flere virksomheder, der indgår praktikaftaler – det er rigtig godt.

Det, jeg brugte min ordførertale til, var at sætte det her lovforslag ind i en sammenhæng, og den sammenhæng er, uanset at vi her på det sidste har oplevet en forbedring, at Venstre i den tid, de har siddet i regering, nu må konstatere, at Danmark er bombet 10 år tilbage. Det svarer egentlig meget godt til den tid, Venstre selv har siddet i regering – gad vide, om der er en sammenhæng. Vi er i dag bombet 10 år tilbage, og Danmark er i dag rutsjet til en 17. plads i OECD i forhold til antallet af unge, der får en ungdomsuddannelse.

Det her lovforslag kan være med til at hjælpe, men jeg tror bare ikke, at det kan stå alene, ganske som Lars Kunov fra Danske Erhvervsskoler siger det, og ligesom andre, der har med de her uddannelser i praksis at gøre; man tror ikke på, at det kan stå alene. Det kan være et af værktøjerne, og det kan være et af midlerne, og derfor stemmer vi for det. Man skal bare ikke bilde sig ind, at det er det her, der vender udviklingen.

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:20

Erling Bonnesen (V):

Nu skal man jo altid passe på med at lave sådan nogle store, fastlåste, forkromede, hårde diskussioner, for det er jo meget sjældent, at den slags kan stå sin prøve, når dagen er gået.

Der er ingen tvivl om, at Danmark lige såvel som alle andre lande er udfordret, så det synes at være en meget forkromet, hårdtslående konklusion at komme til, nemlig at man bare er bombet x antal år tilbage. Fakta er jo, at Danmark er udfordret, lige såvel som andre lande er det.

Vil ordføreren ikke også godt bekræfte, at man både i regeringen og i forhandlingerne med forligspartierne faktisk er i gang med at tackle den udfordring ved lige præcis at føre forhandlinger på en lang række forskellige felter inden for uddannelsesområdet for lige præcis stadig at sikre, at Danmark kan have et godt uddannelsesstilbud til alle unge?

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:20

Karsten Hønge (SF):

Jeg synes, at den nuværende regering har tacklet situationen ualmindelig dårligt ved bare at kigge på, at over 8.000 unge mennesker i dag ikke kan finde en praktikplads. Jeg vil da gerne bekræfte, at det her kan være noget af det, der kan komme til at gøre, at det kommer til at gå bedre, lige såvel som at jeg også har hørt, at man vil til at åbne mere op for skolepraktik. Det tror jeg da også på kan være med til at hjælpe.

Det er da klart, at der er ting her, hvor VKO har forsøgt at rette op på en i øvrigt fuldstændig katastrofal udvikling. En skandaløs udvikling over for ungdommen i Danmark retter man nu noget op, men det er i øvrigt med et meget, meget dårligt udgangspunkt.

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Rasmus Jarlov som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:21

Kl. 13:24

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for det. Jeg skal selvfølgelig meddele, at Det Konservative Folkeparti støtter det her forslag. Vi tager den her praktikpladssituation meget alvorligt. Det er en dybt ulykkelig situation, at der er mange tusinde unge i øjeblikket, som mangler en praktikplads. Det er spild af deres talent, og det medfører selvfølgelig frustrationer, at man ikke kan komme videre med sit liv, fordi man ikke kan få den praktikplads, som man har drømt om, og som er en vigtig del af ens uddannelse. Det er utilfredsstillende for de unge, det er utilfredsstillende for arbejdsmarkedet, og som sagt er det en situation, som vi meget gerne vil gøre noget ved. Det er det, vi gør nu.

Jeg skal også understrege over for SF's ordfører, at det jo ikke er sådan, at vi har siddet med hænderne i skødet i den forgangne periode. Den situation, vi har i øjeblikket på praktikpladsområdet, skyldes helt overvejende den økonomiske globale krise, som også har ramt Danmark, og som betyder, at der er en aktivitetsnedgang ude på arbejdspladserne, og derved har mange arbejdspladser simpelt hen ikke haft mulighed for at tage imod praktikanter. Men vi har jo allerede tredoblet det tilskud, som bliver givet til virksomheder, som tager imod praktikanter, og dermed gjort en stor indsats for at komme situationen i møde. Det har selvfølgelig også betydet, at situationen er bedre, end den ville have været, hvis ikke vi havde grebet ind.

Vi griber ind nu igen med det her initiativ, og det er jo en del af en stor pakke, hvor der er en lang række initiativer for netop at sørge for, at praktikpladssituationen bliver forbedret. Staten tager sit ansvar ved også at oprette praktikpladser, og så kigger vi især på det her tilskud, som bliver forøget og forlænget, således at der motiveres til de længere praktikophold, og således at virksomhederne i højere grad bliver ansporet til at tage imod lærlinge.

For os er erhvervsuddannelserne en meget vigtig del af det danske uddannelsessystem, og den her praktikpladssituation vil vi forsøge at rette op på. Jeg har stor tiltro til, at vi kan finde bred enighed om det her initiativ, eftersom alle har påpeget, at det er nødvendigt at gøre noget. Arbejdsmarkedets parter er også villige til at gå ind og støtte op om den her situation, fordi det er afgørende for, at vi i fremtiden får veluddannet arbejdskraft fra vores erhvervsuddannelser.

Kl. 13:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Karsten Hønge (SF):

Hr. Rasmus Jarlov kom med en forklaring, så vidt jeg hørte, på, hvorfor der er så mange unge i Danmark, ja, faktisk over 8.000, der ikke kan finde en praktikplads. Der hørte jeg hr. Rasmus Jarlov komme med en forklaring om, at det skyldes den internationale krise. Kan ordføreren så give mig en forklaring på, hvorfor der så kun er to lande inden for OECD, der er gledet ned ad stigen. Der er kun to lande i OECD, der i forhold til for 10 år siden har færre unge, der tager en uddannelse, og Danmark er desværre et af dem. Hvordan kan det være, at der kun er to lande, og hvordan kan det være, at Danmark er et af dem?

Kl. 13:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Rasmus Jarlov (KF):

Hvis jeg forstår spørgsmålet korrekt, og det må hr. Karsten Hønge gerne uddybe, så omfatter de tal, som ordføreren refererer til, ikke blot erhvervsuddannelser, men ungdomsuddannelser generelt. Det er en lidt bredere problematik, som har mange aspekter i sig. Der er også nogle integrationsproblemer, og der er nogle problemer med at få danske drenge i uddannelse.

Vi har taget en lang række initiativer. Vi har i foråret implementeret en ungepakke, som er en meget stor satsning fra regeringspartierne side for at sørge for, at vi får hævet den andel af unge, som får en ungdomsuddannelse. Vi sørger bl.a. for, at kommunerne nu har en pligt til at følge op, således at alle unge under 18 år har pligt til hele tiden at være i gang, og hvis ikke de er det, skal kommunen skride ind og give dem nogle relevante tilbud. Men det er en lidt bredere problematik, der ikke kun har med praktikpladssituationen at gøre. Jeg ligger ikke inde med tal på, hvor mange praktikpladser man står og mangler i andre lande, men jeg ville blive meget overrasket, vil jeg sige, hvis ikke også den her globale nedkøling af økonomien i andre lande har medført, at det er vanskeligere at skaffe praktikpladser til unge mennesker.

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 13:26

Karsten Hønge (SF):

Ja, det er jo altid rart her i efterårskulden at kunne varme sig ved en gang varm luft fra en ordfører her, for det var jo hr. Rasmus Jarlov selv, der bragte det i spil og sagde, at grunden til, at situationen i Danmark er, som den er, skyldes den internationale krise. Hvis vi nu holder fast i det udsagn, som hr. Rasmus Jarlov helt af egen drift kom med, er det jo interessant at se, hvordan andre lande har klaret sig, når nu Danmark som det ene af to lande i OECD er rutsjet ned ad, og Danmark i dag er placeret som nr. 17 ud af 32 lande, i forhold til hvor mange der får en ungdomsuddannelse. Og det er jo rigtigt, at ungdomsuddannelse er andet end de faglige uddannelser, men hvis man skyder skylden på den internationale krise og samtidig konstaterer, at Danmark klarer sig exceptionelt dårligt, hvad kunne forklaringen så være på det, andet end at vi har en elendig regering?

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Rasmus Jarlov (KF):

Som jeg sagde før, er der en bred forklaring på, at vi skal have nogle flere unge igennem ungdomsuddannelserne, og det adresserer vi også først og fremmest med den ungepakke, som jeg refererede til før.

Jeg ved ikke, om hr. Karsten Hønge er uenig i præmissen om, at praktikpladssituationen helt overvejende skyldes den globale nedkøling af økonomien. Jeg opfatter det således, men det er et mærkværdigt udsagn, fordi det jo selvfølgelig er sådan, at virksomhederne ikke kan tage imod praktikanter, lærlinge, hvis de ikke har noget at lave til dem. Det er det, der er det helt overvejende problem, og det, der også gør, at vi fra vores side har angrebet det her problem på den måde, at vi faktisk ikke nærer stor mistillid til, at arbejdsgiverne gerne vil tage imod lærlinge. I modsætning til hr. Karsten Hønges parti har vi faktisk tiltro til, at det er i deres egen interesse, og derfor tager vi også diskussionen med arbejdsgiverne om, hvordan vi kan sikre, at flest mulige bliver uddannet fra erhvervsuddannelserne.

Men den helt brede diskussion om, hvorfor det er, at vi ligger for lavt i forhold til at få unge igennem ungdomsuddannelserne, når vi nok ikke at tage til fulde her, men jeg er fuldstændig enig i, at det er en problemstilling, som vi skal være bedre til at adressere her i Danmark.

Kl. 13:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Venstres ordfører sagde i sine kommentarer til SF's hr. Karsten Hønge, at Venstres ordfører havde valgt at koncentrere sig om det konkrete forslag frem for at komme med en tale om alt det gode, som den borgerlige regering har gjort på ungdomsuddannelsesområdet. Vi, der sidder bagest i salen, blev enige om, at det sandsynligvis også ville være blevet en meget, meget kort tale, der var kommet fra Venstres ordfører. Jeg vil endnu en gang minde om, at andelen af unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse, under det borgerlige flertal er faldet. Det er en katastrofe, at man sidder passivt og tillader, at andelen af unge, der kommer igennem erhvervsskolerne, handelsskolerne og det almene gymnasium, falder. Jeg synes, det er uforståeligt, at man har ladet det ske.

Mangelen på praktikpladser er en af de absolut største udfordringer, vi står med. Og det er jo ulykkeligt, at et ungt menneske, der ønsker at uddanne sig, ikke får lov til det. Det er både af hensyn til den enkelte og bestemt også af hensyn til vores samlede økonomi, for der er som bekendt ikke noget der tyder på, at vi i fremtiden får flere ufaglærte arbejdspladser.

Derfor er det også et udmærket forslag, vi behandler i dag. Det er et forslag, der indeholder nogle gode initiativer, der forhåbentlig vil betyde flere praktikpladser. Vi synes også, at finansieringen er fin. Jeg synes absolut, at det er rimeligt, at virksomheder, der ikke løfter et uddannelsesansvar, bidrager noget mere. Det er jo nogle virksomheder, som meget gerne tager imod den færdiguddannede arbejdskraft, når den kommer ud på den anden side, og med det her forslag motiverer man altså de her virksomheder til at løfte et større uddannelsesansvar.

Jeg vil samtidig lige sige, at jeg jo synes, at vi godt kunne have fået hørings svarene i lidt bedre tid end i går, og særlig kunne jeg godt tænke mig at vide lidt mere om, hvorvidt det her overhovedet virker. Vi stemmer for det, og vi har på fornemmelsen, at det virker, men vi ved jo ikke helt, om det virker. Det tror jeg heller ikke at regeringen gør. Det kunne være fornuftigt at få lidt mere viden på det område.

Jeg vil så sige, at selv om det her er udmærket, er det jo ikke nok. Der er omkring 8.000 unge, der lige nu mangler en praktikplads, altså 8.000 unge, der rigtig gerne vil uddanne sig, men som ikke får lov til at gøre deres uddannelse færdig. Det undrer mig meget, at regeringen ikke er villig til at sige, at når det offentlige køber ydelser af private virksomheder, skal man selvfølgelig sige til de private virksomheder, at de skal tage et uddannelsesansvar på sig. Det vil sige, at vi selvfølgelig forventer, at alle private virksomheder, der samarbejder med, tager praktikanter og løfter en del af uddannelsesansvaret. Det undrer mig meget, at man ikke er villig til at tage det initiativ.

Derudover er der i den grad brug for, at vi får hævet kvaliteten i skolepraktikken. Hvis vi skal have en reel uddannelsesgaranti – og det er det, vi har behov for – så man ved, når man starter på en uddannelse, at man også har mulighed for at gøre den færdig, er det forslag, der ligger her, ikke nok. Det håber jeg at regeringen er klar over. Jeg synes faktisk, at det er pinligt, at regeringen ikke gør mere.

Når regeringen har haft magten siden 2001 og har set, at vi går den forkerte vej, at der er færre unge, der uddanner sig, er det pinligt, at regeringen ikke kan levere mere end det, der ligger her. Det synes jeg er pinligt. Men vi stemmer for, fordi det er et lille skridt i den rigtige retning.

Kl. 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:32

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak. Liberal Alliance kan støtte dette forslag. Vi mener, at der er brug for en ekstraordinær indsats i en ekstraordinær situation, og i modsætning til Enhedslisten er vi faktisk ret sikre på, at det virker. Vi er tilfredse med, at denne ordning bliver fremskyndet, og at det ser ud til at gå stærkt, for der er rigtig god brug for den i erhvervslivet.

Kl. 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Undervisningsministeren.

Kl. 13:32

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for det, og tak for den meget villige behandling af lovforslaget her i Folketinget og ikke mindst – vil jeg indlede med at sige – i forligskredsen. For det er jo sådan, at det, når der stilles praktikpladspræmier eller andre former for præmier i udsigt i det danske samfund, er meget følsomt; netop fordi det har stor effekt, vil virksomhederne afvente, hvornår det træder i kraft, og ligesom ikke gøre det billigere end naboen, der måske venter, til en ny ordning kommer i gang.

Derfor har det været meget afgørende, at Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og regeringspartierne har bakket op om, at vi ikke alene har kunnet få en hurtig behandling i Folketinget, men at det også har haft en meget konstruktiv form i forligskredsen. Det er jo ikke alting, vi kan blive enige om, men det, vi i hvert fald kan blive enige om i den brede forligskreds, er, at det er afgørende, at vi fortsætter de mange gode initiativer, vi i fællesskab har taget siden 2006 for at øge andelen af unge, som kommer igennem en ungdomsuddannelse, herunder også en faglig uddannelse.

Så vil jeg gerne korrigere SF og Enhedslisten. Når man står på talerstolen og siger, at unge ikke kan få lov til at gennemføre en ungdomsuddannelse inden for det faglige område, altså erhvervsuddannelserne – det kan muligvis skyldes den situation, at man ikke har været med til at lave ungdomsuddannelsespolitikken gennem de seneste år, sådan som Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har det – begår man i hvert fald en ret alvorlig fejl i forhold til de unge. For situationen er den, at der er en garanti for, at man kan gennemføre en uddannelse inden for alle erhvervsuddannelsesindgange – inden for alle erhvervsuddannelsesindgange har man adgang til skolepraktik, i hvert fald inden for ét fag, og det betyder i praksis, at ingen ung behøver at forlade en erhvervsuddannelse uden at have gennemført uddannelsen. Der rystes på hovedet hos Enhedslisten, men det kan man så drøfte med Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, som man agter at danne flertal med, hvis vælgerne vil det. Der er en garanti for, at de gennemfører, og den måde, man mistænkeliggør erhvervsuddannelsessystemet på, er ikke fremmende, hverken for de unge mennesker, der har tilvalgt uddannelsen, eller for muligheden for at tiltrække nye, dygtige elever til de faglige uddannelser.

Så har jeg gode nyheder til Folketinget. Jeg har ikke de endelige beregninger endnu, men det, vi ved, er, at frafaldet i grundforløbet er faldet med 5 procentpoint fra 26 pct. til 21 pct. Det viser de seneste tal, og det peger i den rigtige retning.

Noget andet, der peger i den rigtige retning, er, at der er et pænt dræn i statskassen til at betale taxameter i erhvervsuddannelser og de øvrige ungdomsuddannelser, fordi der simpelt hen kommer flere i uddannelse i øjeblikket, end der var forudsat og forventet. Og deraf kan man faktisk udlede noget interessant, og det er, at hvis der er noget som helst positivt, der kom ud af krisen, er det, at fordi det ikke er nemt for unge mennesker at gå ud og få et forholdsvis velbetalt ufaglært job, når de er færdige med skolen, bliver de tværtimod motiveret til at gå i uddannelse. Det skal vi selvfølgelig glæde os over, samtidig med at vi selvfølgelig så også skal finansiere det, og det gør vi med stor glæde, når det går til, at flere får en uddannelse.

Der blev også sået lidt tvivl om, hvorvidt praktikpladspræmien virker. Altså, der må jeg sige, at vi jo i det brede flertal i Folketinget har anerkendt, at økonomiske incitamenter har en stor effekt, hvis man ansætter en medarbejder, uanset om det er en lærling, en fuldtidsansat, eller det er en person, der har brug for fleksjob med andet. Det kan man så bryde helt grundlæggende med i SF og Enhedslisten, hvis man får magt, som man har agt, men jeg vil dog beklage det, for det har stor betydning.

Dansk Folkeparti spørger, meget berettiget, til voksenlærlingeordningen. En af grundene til, at vi 2009 var enige om ikke at tage voksenlærlingene med i det med praktikpladspræmien, var jo, at de i forvejen får et betydeligt løntilskud under et andet regelsæt. Men vi er naturligvis villige til at drøfte med Dansk Folkeparti og andre – jeg vil dog formode, at det må være ovre hos beskæftigelsesministeren – hvordan man kan fremme det yderligere.

Så vil jeg lige ganske kort om de samlede initiativer, vi har taget i forligskredsen, sige, at man jo også har lov til at glæde sig, når der sker noget, der er vældig, vældig godt. De samlede initiativer, som er taget i forligskredsen omkring praktikpladser, skønnes af regeringen – altså af de dygtige embedsmænd – samlet at give flere praktikpladser, svarende til 8.900 flere i 2011 end i 2009.

Jeg anerkender, at 2009 var et slemt år for praktikpladsområdet, men det skyldes jo praktikpladsmarkedet. Når virksomhederne mangler ordrer, når de ikke kan afsætte deres varer i udlandet, fordi der er en international finanskrise, som rammer bredt, så er det jo, at de mister modet lidt i forhold til at ansætte faste medarbejdere, men altså også lærlinge. Det har vi, synes jeg, med stor ansvarlighed taget hånd om i forligskredsen i 2010. Vi har løftet betydeligt, i forhold til hvad der ellers ville være hændt, og i 2011 fortsætter vi ad samme vej.

Kl. 13:37

Så vil jeg bare lige for at gøre det helt klart omkring diskussionen om offentlige udbud og krav om praktikplads helt kort sige, at det, jeg har stillet i udsigt i Uddannelsesudvalget, og som jeg vedgår, og som er en del af den aftale, vi har indgået, er, at der vil blive en klargøring, i hvilken Økonomi- og Erhvervsministeriet er primus motor, for det er deres regelsæt – men vi spørger ind til tingene ovre fra os – sådan at virksomheder og kommuner ved, hvad der er lovligt, og hvad der ikke er lovligt, og sådan at virksomhederne, når de bliver stillet over for et sådant krav om, at de skal have elever, kan føle sig trygge ved, at det er et lovligt krav, og at kommunerne, når de benytter den mulighed, kan være trygge ved, at det også for dem er et lovligt krav. For det er faktisk vanskeligt at gennemskue i øjeblikket.

Afslutningsvis vil jeg til diskussionen om, hvordan Danmark raser ned, sige, at det er 2008-tal; det er simpelt hen tal fra et tidspunkt, hvor vi ikke har set effekterne af de mange, mange initiativer, som globaliseringsforligskredsen har taget. Derfor er der grund til optimisme.

Den anden ting, der giver grund til optimisme, er, at vi i international sammenhæng og ikke mindst i europæisk sammenhæng er i den meget, meget privilegerede situation, at vi har en af verdens laveste ungdomsarbejdsløsheder. Det kan vi, mener jeg, takke de faglige uddannelser for, fordi vi netop igennem elevuddannelserne, vekselsuddannelsesprincippet, bevæger elever hurtigt fra uddannelse og ud på arbejdsmarkedet. Der bliver rystet på hovedet igen. Godt, jamen så er det jo lige før, man skal invitere Uddannelsesudvalget til en gennemgang af, hvordan ungdomsarbejdsløsheden ser ud overalt i Europa. Selv Sverige, som jo ellers klarer sig fornuftigt igennem krisen, har en højere ungdomsarbejdsløshed, end vi har. I Spanien nærmer den sig 30-40 pct. i regulær ungdomsarbejdsløshed. Der er vi ikke i Danmark.

Det er ikke lutter lagkage at befinde sig i en finanskrise; det er kompliceret. Vi gennemfører også en økonomisk politik, som kræver, at vi reducerer i den offentlige sektor eller i hvert fald ikke tillader, at den vokser, og på den måde skiller vi os jo selvfølgelig meget ud fra S-SF, der bl.a. vil hente 31,5 mia. kr. mere i skatter og afgifter hos borgere og virksomheder. Jeg tror dog ikke, det er løsningen på det at skabe flere praktikpladser, at man vil gøre det dyrere at producere i Danmark. Men jeg glæder mig over den velvillige behandling og siger mange tak til forligskredsen, for det var virkelig konstruktivt. Tak.

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen af dette lovforslag sluttet.

Jeg foreslår, at det henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpede straffe for hæleri, tæt samarbejde om udveksling af oplysninger mellem kriminalforsorgen, de sociale myndigheder og politiet i forbindelse med dømtes løsladelse (KSP-samarbejdet)).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 06.10.2010).

Kl. 13:40

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Nonbo som ordfører for Venstre.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det lovforslag, vi skal behandle nu, har to elementer. Det første element er en udvidelse af strafferammen for groft uagtsomt hæleri. Det er sådan i dag, at vi har to andre straffeparagraffer; for groft hæleri er strafferammen 6 års fængsel, og for hæleri i almindelighed er strafferammen 1½ års fængsel. Så det er egentlig godt nok. Der, hvor vi mangler et redskab, er i forbindelse med strafferammen for

det, der hedder uagtsomt hæleri. Den er i dag ½ år, og den bliver hermed sat op til et helt år. Uagtsomt hæleri er f.eks. det, at nogle mener, at man kan gå ind på den lokale beverding og købe et B&O-anlæg, og at det så nok er helt lovligt. Nogle forsøger jo at skubbe sig ind under deres uvidenhed, grænsende til dumhed, og nu kan man så, sådan lidt groft sagt, sige, at det så koster en længere straf at være dum, for man skal være usandsynlig dum for at kunne købe et musikanlæg på et værtshus og så tro, at det er helt legalt. Så det er der absolut støtte til fra Venstres side.

Der er også støtte til det andet element i det her lovforslag, nemlig at man udvider muligheden for et samarbejde mellem politimyndigheder, kriminalforsorg og sociale myndigheder og psykiatrimyndigheder, både når det gælder almindelig behandling, og når det gælder udskrivning med henblik på at finde en egnet bolig og et egnet liv for dem, der har været inde at sidde.

Det er noget, jeg ser på med meget, meget stor glæde. Jeg har selv haft et job som SSP-medarbejder – det er p'et, der har været min side af det – og nogle gange har jeg siddet og måtte bide mig lidt i tungen eller læberne for ikke at fortælle, hvorfor vedkommende er, som han er. Nu er der mulighed for, at man lidt bedre kan gøre det, således at de andre parter også kan få et indblik i, hvad det reelt er, der foregår, og hvordan den unge reagerer.

Så vi hilser det her lovforslag velkommen.

Kl. 13:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er der en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:43

Karen Hækkerup (S):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge til det, der er den tredje del af det her lovforslag, og som handler om den måde, man skal videregive informationer mellem kriminalforsorg, politi og sociale myndigheder på. Det er et forslag, som jeg i øvrigt synes er glimrende, men som jeg måske nok havde ønsket man havde taget ud til en selvstændig behandling i stedet for at kæde det sammen her i hæleripakken. For jeg synes egentlig, at ikke alene udleveringen af informationer, men også udslusningsdelen havde fortjent at have sit eget selvstændige lovforslag.

Men det, jeg vil spørge til, er det med, at hvis man nu eksempelvis har været inde at afsones en fængselsdom for tyveri, må man ifølge det lovforslag, som regeringen nu har fremsat, ikke blive udsluset til en bolig, hvis man bor i et ghettoområde. Og der vil jeg bare spørge, om ordføreren vil redegøre for, på hvilken måde man som en, der er indsat i et fængsel, og som altså har en bopæl i et ghettoområde, skal boliganvises, når man skal udsluses fra fængslet.

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Karsten Nonbo (V):

Det hører vist nærmere ind under sociallovgivningen, hvordan man gør det rent praktisk. Altså, det væsentligste for mig er, at der opstår et samarbejde, og jeg vil sige med hensyn til, hvordan det samarbejde kommer til at køre, at der jo bl.a. ligger ghettoplaner, som skal udmøntes i lovforslag. Så lad os tage det til den tid. Det her lovforslag åbner i hvert fald op for muligheden.

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Karen Hækkerup?

Nej. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Tak. Grunden til, at jeg valgte ikke at tage yderligere en kort bemærkning, var, at hr. Karsten Nonbo jo har ret i, at det må vi tage i den videre lovgivningsproces. Jeg synes, at det var et væsentligt spørgsmål at stille, når nu regeringen lige har præsenteret sit store ghettoudspil, fire ministre side om side, og man så alligevel ikke kan svare på, hvordan det konkret skal udmøntes i virkeligheden. Det synes jeg da selvfølgelig er bekymrende, men det må vi jo så se om Socialdemokraterne ikke kan hjælpe til med, når man skal lave udformningen.

Det her lovforslag handler om hæleripakken, og jeg vil sige, at vi fra Socialdemokraternes side med stor bekymring har set på den udvikling, der har været i indbrudstyveri. Private hjem har i stigende omfang været udsat for indbrud, og det er en meget, meget voldsom oplevelse at komme hjem og opdage, at ens arvesmykker er blevet stjålet, eller at møbler, som man har købt, og som har stor affektionsværdi, er blevet ødelagt eller røvet. Derfor er det et voldsomt indgreb i folks privatliv, når de kommer hjem og opdager, at det hjem, som er deres base og det sted, hvor de har helle, er blevet brudt ind i af folk, der har været inde for at stjæle.

Rent faktisk har vi oplevet en ekstrem stigning i antallet af indbrud i de sidste par år. 49.000 indbrud var der registreret i 2009. Det er en stigning på 50 pct. i forhold til måltallet fra 2006. Det vil altså sige, at det her rammer rigtig mange mennesker. Det er alvorligt at komme hjem til et hjem, der er blevet ødelagt af indbrudstyre, og derfor skal man selvfølgelig sætte meget hårdere ind over for det. Socialdemokraterne har presset på for at få nogle initiativer igen, og vi er rigtig glade for, at politiet nu har indbrudsområdet som et af deres indsatsområder.

Vi har så nu modtaget det her lovforslag fra regeringen, som altså er regeringens svar på, hvordan man vil leve op til den politiske del af indbrudspakken. Pakken består af de tre elementer, som jeg tror at hr. Karsten Nonbo nævnede før, og der vil jeg fra Socialdemokraternes side sige, at vi gerne vil give vores tilslutning til lovforslaget. Vi støtter, at strafferammen for hæleri af professionel beskaffenhed bliver sat op. Det handler jo om, at man hos nogle professionelle indbrudstyre kan bestille eksempelvis bestemte stole eller lamper efter modeller, farver og typer, som man ønsker sig, og så få dem leveret. Der har vi altså i dag en strafferamme, som nu bliver sat op med en tredjedel, og det støtter Socialdemokraterne.

Vi støtter også, at det grove uagtsomme hæleri, hvor man altså kan gå hen foran en pølsevogn og så købe en rød pølse og en computer for 700 kr., i fremtiden skal give en langt større bødestraf, end det gør i dag, hvor det typisk vil blive straffet med en bøde 1.000 kr., hvis man har købt en sådan varm computer. For der er jo en årsag til, at de mange indbrud bliver ved med at finde sted, og årsagen er, at de tyve, som bryder ind i folks hjem og stjæler tingene, rent faktisk har adgang til at komme af med varerne igen. Der er med andre ord nogle købere, som aftager de varme varer, og derfor er det en fornuftig idé at sætte bødestraffene op for dem, som godt ved, at når de køber en svanestol eller en computer, der kun er lidt brugt, for 500 kr., er den gal.

Det sidste element i lovforslaget handler om at give hjemmel til oplysninger, som skal videregives i KSP-samarbejdet, som altså står for kriminalforsorg, sociale myndigheder og politi, sådan at reglerne sidestilles med dem, vi kender fra SSP, som står for skole, socialforvaltning og politi, og PSP, som står for psykiatri, sociale myndigheder og politi. Det støtter vi sådan set varmt skal ske.

Men jeg synes, som jeg også sagde i min indledende kommentar til Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo, at det havde været rart, at det her element havde været et punkt for sig i lovforslaget. For det her handler om udslusning, og Socialdemokraterne har igen og igen

massivt sat fokus på, at hvis vi skal stoppe kriminalitet, handler det om at få de kriminelle til at ændre adfærd. Det gør man kun, hvis man sætter ind med en straf, der virker; hvis man begynder at behandle folk anderledes i fængslerne, kigger på, hvad de har af uddannelsesmæssige efterslæb, om de har nogle stofmisbrugsproblematikker, der skal tages hånd om, eller om de ikke kan styre deres temperament, og hvordan vi i virkeligheden kan hjælpe de her mennesker og løfte dem ud af kriminalitet. For kun hvis vi får løftet folk ud af kriminalitet, undgår vi jo, at der kommer flere indbrud, eller at der er flere andre mennesker, der bliver udsat for overgreb.

Derfor er jeg rigtig glad for, at regeringen nu også er villig til at gå ind og se på, hvordan man kan forbedre løsladelsen, og at man følger op på det projekt, der har været, der hedder god løsladelse, og som man har talt pænt om, men som man har valgt ikke at ville videreføre. Nu gør man det så, men man målretter det altså alene til at ramme dem, som har været indsat for berigelseskriminalitet. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, for vi har behov for, at resocialiseringsindsatsen og den præventive indsats, altså hvordan vi forhindrer nye forbrydelser, selvfølgelig skal dække meget, meget bredere og ikke kun indbrudstyve. Så selvfølgelig er det en glædelig ting, at regeringen nu langsomt viser vilje til at ville gå den her vej, men det er en meget, meget lille indrømmelse i forhold til de store gevinster, der ville være for samfundet, hvis vi i stedet for kun at straffe forbrydere sørgede for at straffe dem med en straf, der virkede, og som rent faktisk ville få dem ud af kriminalitet.

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning.

Kl. 13:49

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil bare vide, hvorfor fru Karen Hækkerup teknisk set vil have det her lovforslag delt, for når jeg lytter til, hvad fru Karen Hækkerup siger, forstår jeg, at fru Karen Hækkerup er enig i begge halvdele, og så kan de vel godt køre sammen. Det kan afgøre hastigheden af, hvor grundigt og hvor vigtigt vi arbejder med f.eks. delen omkring KSP-samarbejde osv. For jeg hører jo, at der er total enighed om den anden halvdel, der handler om uagtsomt hæleri, altså at hæve strafferammen til det dobbelte.

Så hvad er problemet, andet end at fru Karen Hækkerup forsøger at finde et problem?

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:50

Karen Hækkerup (S):

Jeg forsøger ikke at finde nogen problemer, men som jeg læser lovforslaget, er strafferammehævelsen på en tredjedel og ikke på det dobbelte.

Men grunden til, at jeg syntes, at det havde været smart at sørge for, at lovforslaget var delt, var, at så havde vi haft mulighed for, at de gode ting, der ligger i det her lovforslag, ikke kun skulle vedrøre folk, der er sat i fængsel på grund af berigelseskriminalitet. For det er jo ikke kun folk, der stjæler, der har behov for at blive hjulpet ud af kriminalitet, når de efterfølgende skal vende tilbage til samfundet. Der havde det altså været rigtig rart, hvis vi kunne have kigget på en reform af Kriminalforsorgen, kunne have fokus på en straf, der virker, hvor vi i stedet for kun at sige, at nu straffer vi folk, og så skal det være hårdt, og så sætter vi dem ind bag lås og slå og lukker døren, så i stedet for spørger: Hvad er årsagen til, at det her menneske begår kriminalitet? Hvad er det, vi skal sætte ind med for at få det her menneske til at holde op med at begå kriminalitet? Vi skal holde

op med at løslade folk til gaden med 400 kr. på lommen, uden at de har et sted at bo, uden at de har en uddannelse, uden at de har nogen fremtidsplaner. Så ved vi jo nemlig godt, hvad det betyder. Det betyder, at der går ganske kort tid, og så kommer de på besøg i fængslet igen.

Derfor ville jeg have ønsket, at man ville have været lidt mere ambitiøs fra regeringens side og ikke kun havde ladet det her omhandle berigelseskriminalitet.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 13:51

Karsten Nonbo (V):

Det er bare lige for fuldstændighedens skyld: Jeg mener, at når man ændrer en strafferamme fra 6 måneder til 12 måneder, altså til 1 år, er det en fordobling. Jeg skal medgive fru Karen Hækkerup, at jeg godt ved, at der et eller andet sted i bemærkningerne står, at det er en tredjedel, men det er lovforslaget, vi ændrer, og det er som sådan lovforslaget, jeg læser. Og der står fra 6 måneder til 1 år, og det er i min terminologi en fordobling.

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Karen Hækkerup (S):

Nu kan jeg så konstatere, at både jeg selv og Venstres ordfører har læst både lovforslaget og bilag, for det er korrekt, hvad der står om antallet af måneder. Men der står jo også i bemærkningerne, at det er ledsaget af, at man ønsker, at det ved domstolene skal give indvirkning på op til en tredjedel, og at der kan justeres op og der kan justeres ned, som der i øvrigt altid kan, når domstolene skal foretage en konkret vurdering. Så jeg tror måske, vi begge to har ret. Vi kan i hvert fald ende med at konstatere, at der sker en strafforhøjelse for groft uagtsomt hæleri, hvilket vi begge støtter op om, og det er jo glædeligt.

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Som det er blevet nævnt, har lovforslaget de to formål, som også tidligere er blevet nævnt: strengere straffe for hæleri og tættere koordinering ved udsusning fra fængslerne. Den tættere koordinering mellem myndighederne er naturligvis med henblik på at undgå tilbagefald til ny kriminalitet, og det skal gøres gennem tilbud om f.eks. uddannelse og job, og myndighederne skal gøre mest muligt for at sikre den løsladte en meningsfyldt tilværelse, som der også står i bemærkningerne.

Forslaget er også, som det tidligere er blevet nævnt, et vink med en vognstang til de private borgere, som netop køber de billige dvd'er osv. Man kan da også i bemærkningerne til forslaget læse, at de typisk får en bøde. Der bliver så en skærpelse af straffen her. Jeg kunne godt tænke mig – og det må vi jo så tage op i udvalgsarbejdet – at man også kigger lidt på de her bødestørrelser, for de ændrer sig også, så vidt jeg kan se i bemærkningerne til lovforslaget. Men man studser bestemt også over de bødestørrelser, der har været i hvert fald indtil ændringen; jeg synes, de har været meget små.

Jeg vil også godt sige, at vi bestemt er positive over for forslaget. Nu har diskussionen været der mellem hr. Karsten Nonbo og fru Karen Hækkerup om strafferammen, for der kan jeg måske også godt være lidt forvirret. Det er rigtigt, at der står, at den er fra 6 måneder til 12 måneder, men vi kunne måske godt ønske os, at den blev skærpet yderligere, sådan at man, hvis man altså køber hælervarer, får en længere straf. Det er rigtig vigtigt.

Det er meget ubehageligt for mennesker at komme hjem og opleve, at der har været indbrud. Det typiske er, har jeg hørt rigtig mange mennesker fortælle, at når de har haft indbrud, er det rigtig svært at få politiet ud. Det er svært, synes de. Mange ser amerikanske tv-serier, og vi ser alle sammen, hvordan de her teknikere render rundt og finder fingeraftryk osv., for de vil jo gerne fange indbrudstyvene, men det synes de, som har oplevet indbrud herhjemme, ikke rigtig foregår. Samtidig er der en del mennesker, som, hvis de er så uheldige at bo i et kvarter, der ofte bliver udsat for indbrud, også er så uheldige at blive smidt ud af deres forsikringsselskab. Og det giver jo bare et problem oven i det, at man oven i købet har været udsat for indbrud.

Der er en sidste ting, jeg også godt vil nævne. Når der nu har været den her gevaldige stigning i antallet af indbrud fra 2006 til 2009 på 50 pct., så vi i 2009 havde 49.000 indbrud, kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvor stor en andel der bliver begået af danskere, altså folk, der bor i Danmark, og hvor stor en andel der bliver begået af folk, som kører ind over landets grænser og altså rømmer et hus og så kører ud over landets grænser igen og sælger varerne i udlandet. For der kan vi sætte straffen nok så meget op, det vil jo overhovedet ikke have nogen effekt, hvis det sker. Det kræver altså en større kontrol nede ved grænsen. Og vi hører jævnligt eksempler på, at der er varevogne, der sådan nærmest pendler frem og tilbage med lastrummet fyldt af varer, der stammer fra indbrud i Danmark. Så det vil jeg i hvert fald også gerne have at vide.

Men umiddelbart er vi positive over for forslaget. Vi kunne dog måske godt tænke os at se, at straffen var en smule højere.

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for SF.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan lige indledningsvis sige til Dansk Folkepartis ordfører, at vi jo i SF – så vidt jeg husker også Socialdemokraterne – tidligere har sagt, at vi syntes, at det ville være helt fint med nogle flere stikprøvekontroller ved grænsen; så lad os da finde ud af det. Lad os tage Dansk Folkeparti på ordet, for der går nemlig lige i skrivende øjeblik kun ti mennesker fra Told og Skat nede ved den dansk-tyske grænse, og det synes jeg faktisk er alt for få.

Men tilbage til lovforslaget, som jo handler om, hvordan vi skal bekæmpe den her voldsomme stigning, som vi har set der har været i antallet af indbrud.

Der er ingen tvivl om, at det at blive udsat for et indbrud er en voldsom krænkelse. Man kommer hjem og dele af huset er måske ødelagt, vinduerne er slået i stykker, eller døren er sprængt i stykker, børnenes legetøj ligger spredt rundt omkring, der er blevet stjålet yndlingseffekter, og al elektronik er taget. Jeg tror, at alle, der har oplevet det her, kan sætte sig ind i, hvad det betyder, at der er nogle fremmede, der har været inde i ens hjem. Det skal vi sætte en stopper for.

Her vil jeg godt rose regeringen for deres indbrudsudspil, for jeg synes faktisk, at det er lykkedes regeringen at komme med et meget helhedsorienteret udspil – jeg kan se, at ministeren som en af de

sjældne lytter meget opmærksomt til det, jeg siger, men jeg mener det faktisk af et oprigtigt hjerte.

Det her lovforslag tager ikke kun fat på efterspørgslen, som jo er en vigtig brik, når det handler om at bekæmpe indbrud, for der er nogle, der aftager tyvekosterne, og det er naturligvis det, der gør, at indbruddene sker, forslaget tager også hul på den meget store udfordring, der ligger i at gøre noget ved det, der handler om gerningsmændene. Hvis vi skal have stoppet indbruddene, handler det også mange gange om at sørge for, at folk bliver ordentligt udsat, altså at der gøres en ordentlig indsats i vores kriminalforsorg. Så stor ros til regeringen, fordi man kommer rundt om alle de her ting.

Jeg kunne dog også godt tænke mig at have fået en redegørelse for politiets indsats på det her område – men det kan være, ministeren vil sige noget mere om det senere – fordi den unægtelig virker noget svingende, og jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad ministeren har med i godteposen på det område, så vi kan få en stabil indbrudsindsats fra politiets side.

I SF støtter vi den skærpede straf til de professionelle bagmænd. Det her foregår mange gange rigtig velorganiseret, der udføres decideret bestillingsarbejde, og der er ingen tvivl om, at der sidder nogle bagmænd, som koldt og kynisk planlægger de her ting. Så jeg synes, der er god grund til, at man strammer til over for det. Jeg synes også, det er fornuftigt, at man tager fat i de borgere, som aftager de her ting. Jeg synes ikke rigtigt, det holder at sige, at man har købt en computer, som har en værdi af 7.200 kr., som der er nævnt i et af eksemplerne, for 700 kr., for man burde nok have vidst, at der var noget kunstigt ved den handel, og at det så udløser en bøde på 1.000 kr., virker jo nærmest latterligt i den sammenhæng.

Så vi kan støtte de skærpselser, der ligger her. Vi synes, det er helt fint at opdrage borgerne og sige til dem, at det er tilladt tænke sig om, inden man aftager sådan nogle ting. Jeg kunne godt tænke mig, at der kom en informationskampagne målrettet borgerne, så de kan blive klar over, hvordan de her ting hænger sammen.

Lige et par afsluttende ord om gerningsmanden: Jeg så en Station 2-udsendelse, hvor politiet anslag, at ca. 60 pct. af den berigelseskriminalitet, der finder sted i Danmark, vedrører narkorelaterede personer, som skal skaffe penge til stoffer, og jeg er ikke i tvivl om, at den sidste del af lovforslaget, som giver bedre mulighed for at udveksle informationer, så en udslusning af de indsatte kan ske på en bedre måde, er en meget, meget vigtig brik i det at følge op på de her personer, som jo har et misbrug, og som har brug for en eller anden form for vedligeholdelsesbehandling, når de bliver løsladt. Der er også brug for bolig, og der er brug for bedre uddannelsesmuligheder.

Jeg efterlyser, ligesom fru Karen Hækkerup gjorde, at der bliver taget nogle flere initiativer i forhold til selve gerningsmændene. Jeg tilhører jo det segment i Folketinget, som er lidt bekymret over, at der er blevet nedlagt 100 stillinger i vores kriminalforsorg. Det tror jeg ikke er så opløftende i forhold til faktisk at kunne tilbyde bedre uddannelsesmuligheder og sikre en bedre behandling, og jeg tror, at det er noget, vi skal snakke meget mere om i fremtiden, for der er ingen tvivl om, at der er en samfundsmæssig interesse i at hjælpe de her mennesker tilbage på ret køl, så vi undgår det næste offer i rækken.

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører for De Konservative.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

At blive udsat for et indbrud er meget krænkende. Én ting er, at man får stjålet nogle ting. En anden ting er, at ens hjem ofte er fuldstændig gennemrodet og det tager uger og måneder at få ryddet op og

gjort i stand igen. Men det mest krænkende er, at man går rundt med en følelse af og en viden om, at der har været fremmede inde i ens ting; der er en anden, der har gået og rodet i ens ting. Det er så krænkende, og derfor er det selvfølgelig nødvendigt, at vi gør noget ved de alt, alt for mange indbrud, som vi har. Der skal gøres noget effektivt, der skal gøres noget målrettet, og det skal være en helhedsorienteret indsats, og derfor er det godt, at regeringen har fremlagt en hel pakke af initiativer for at komme hele vejen rundt om problemstillingen med de alt for mange indbrud.

Spørgsmålet er jo, hvorfor der er nogen, der begår indbrud. Ja, det gør de for at skaffe sig nogle penge. Men det sker jo ganske ofte, når man begår et indbrud, at man ikke lige finder rede penge, kontanter, og hvad gør indbrudstyven så i stedet for? Ja, indbrudstyven tager nogle ting af værdi, som indbrudstyven sælger for på den måde at få nogle penge. Og hvem sælger man til? Ja, det gør man til hælterne. Med andre ord er det i virkeligheden hælterne, der er årsagen til, at der er nogen, der begår indbrud. For hvis ikke der var nogen, der ville købe de her varer, så kunne det ikke betale sig at begå indbrud, og så ville antallet af indbrud selvfølgelig rasle ned. Derfor er det meget vigtigt, at vi får taget fat i hælterne og får gjort det lysende klart, ikke bare at det er ulovligt, men i særdeleshed at det også skal være strafbart at være hæler. Det må ikke kunne betale sig at købe hælervarer. Og det er der jo noget der tyder på at det rent faktisk kan i dag. Altså, når man kan få lov til at købe både cykler og computere for så små penge, at enhver bør sige sig selv, at det er stjålne varer, man står og køber, og straffene typisk er en bøde på omkring 500 kr., ja, så kan det jo godt betale sig, hvis det går godt. Men det skal ikke kunne betale sig, og det skal heller ikke kunne gå godt, og derfor bliver straffene nu markant skærpet.

Hvad angår straffene for det, der hedder groft uagtsomt hæleri, altså straffelovens § 303, sker der faktisk en tidobling af bøderne. Hvor man i dag typisk får en bøde på 500 eller 1.000 kr., bliver udgangspunktet i fremtiden en bøde på 10.000 kr. Så begynder det at kunne mærkes, at man får en bøde, og det tror jeg på vil have en effekt. Et andet element er, at man også går ind og fordobler strafferammen i forhold til frihedsberøvelse, sådan at der i grovere tilfælde er mulighed for, at man kan fordoble straffen og også strafudmålingen. Og her taler vi altså stadig om § 303, for det er der, man fordobler strafferammen, hvorimod man i bemærkningerne til den almindelige hæleribestemmelse, § 290, skriver, at man opfordrer domstolene til i fremtiden at skærpe straffene med mindst en tredjedel. Det var mere for lige at få det på plads; der var en diskussion tidligere om, hvad det egentlig var for nogle paragraffer, man fik skærpet og ikke skærpet. Det var lige for at få det på plads.

Så er der et andet element af forslaget, som også er utrolig vigtigt, nemlig at sørge for, at de, der så begår de her indbrud, bliver pågrebet for det, får en fængselsstraf og kommer ind og afsoner, så også, når de kommer ud af fængslet, kommer ud som nogle bedre mennesker – at sørge for, at de, når de kommer ud, har noget at komme ud til, som ikke skal være fornyet kriminalitet. Og der er det altså vigtigt, at det samarbejde, der allerede i dag findes mellem kommunerne og kriminalforsorgen, bliver styrket og udbygget, og at der bliver nogle forpligtelser til, at kommune og kriminalforsorg sammen med den indsatte inden løsladelse sikrer, at den indsatte rent faktisk har en bolig at komme ud til, har et arbejde at komme ud til. Jeg mener, det skal være den indsatte eget ansvar at skaffe sig den her bolig, skaffe sig et arbejde, mens man sidder inde. Man ved jo godt, hvilken dato man skal ud. Men hvis man har problemer med det, skal der selvfølgelig også være rig mulighed for, at man kan få hjælp til det. Ligesom vi hjælper alle mulige andre borgere her i samfundet, hvis de har problemer, så skal indsatte selvfølgelig også have den nødvendige hjælp. Men det handler om, at man sørger for, at de ting er på plads inden løsladelse, for det er for sent, når personen står på gaden uden et sted at bo, uden et arbejde at tage sig til og

uden en krone på lommen. Så er vejen tilbage til fornyet kriminalitet alt, alt for kort. Så udslusning er helt afgørende vigtigt.

Noget andet, jeg synes er godt – det er så ikke en del af lovforslaget her, det er en administrativ beslutning, som jeg har opfordret til længe, og som er vedtaget og kommer til at gælde allerede fra om et par måneder – er at sørge for, at indbrudstyve, der sidder i fængsel i juledagene, bliver siddende inde i fængslet. Julen er højtide for indbrud, og derfor skal indbrudstyve ikke have nogen som helst muligheder for at komme på udgang, orlov eller noget som helst andet. Hvis straffen er udstået, skal de selvfølgelig løslades, men ellers skal man altså blive siddende i fængslet i julen, for det er højtiden for indbrud, og vi andre vil gerne lov til at nyde julens højtide uden at være bekymret for indbrud. Derfor skal så mange indbrudstyve som muligt sidde i fængsel, når det er jul.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Lone Dybkjær som radikal ordfører.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har været rimelig nøje igennem høringssvarene og kan konstatere, at der i hvert fald i forbindelse med strafferammerne, medmindre jeg har overset et eller andet, ikke har været nogen bemærkninger til ændringen af disse. Jeg synes altid, at man kan diskutere, hvad strafferammerne skal være, men at sende dette signal til hælterne synes jeg er et godt signal. Det synes jeg sådan set er det vigtigste. Det er ikke, fordi jeg er tilhænger af indbrud. Men jeg synes, at det er svært at vurdere strafferammen for det. Det er kun udviklingen, der kan vise, om det har en præventiv effekt. Men jeg synes under alle omstændigheder, at det er vigtigt, at man rammer hælterne hårdere, end man gør i dag. Er der ikke den efterspørgsel, bliver det også mindre interessant at foretage indbruddene. Jeg tror ikke, at jeg kan komme op i de samme højder, som andre har været i spørgsmålet om, hvor slemt det er at have indbrud i sit hjem, så det vil jeg lade være med at kaste mig ud i.

Jeg vil derimod godt lige komme med et par bemærkninger om det systematiske samarbejde mellem de her forskellige offentlige instanser, som der er tale om, hvor der altså i højere grad skal udveksles oplysninger. Der har jeg jo konstateret, at Institut for Menneskerettigheder har hejst et flag. Hvis jeg husker rigtigt, var det Institut for Menneskerettigheder, der hejste et flag i forbindelse med udlevering af oplysninger.

Det er klart nok, at hvis man skal have et effektivt samarbejde, kræver det også, at man udveksler oplysninger. Men det, som Institut for Menneskerettigheder gjorde opmærksom på, var, at der skulle gives et samtykke. Og jeg kan sådan set ikke forstå, at det ikke er taget med ind. Så vil man sige, at det vil den pågældende måske ikke give. Men jeg kan ikke få ind i mit hoved, at den pågældende ikke vil give det, for det, der er tale om, er jo at prøve at hjælpe til med en udslusning og prøve at hindre tilbagefald. Derfor synes jeg godt, at man kan forestille sig, at der bør gives et samtykke, inden der udveksles oplysninger. Det vil jeg under alle omstændigheder gerne have ministerens kommentar til.

Med de bemærkninger kan man sige, at vi sådan set forsigtigt støtter forslaget, men at vi dog gerne lige vil have en lidt nærmere diskussion om udlevering af oplysninger. Det, vi jo skal gøre os fuldstændig klart, er, at med det samfund, vi har lavet, er der en meget stor del af privatlivet, der kan kortlægges. Det vil det så blive i endnu højere grad her. Det kan godt være, at det er rigtigt, men jeg synes måske også, at det kunne være rigtigt netop at stille spørgsmål til, om det skal gå automatisk, eller om man skal indhente samtykke. Med disse bemærkninger er det, som jeg allerede tidligere har sagt,

en forsigtig tilslutning til forslaget, og jeg vil gerne høre ministerens svar på det her.

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg er helt enig med de mange, der har snakket om, hvor forfærdeligt det er at blive udsat for et indbrud. Derfor tror jeg også, at det er vigtigt at bruge konfliktråd i en række af de her sager. Jeg tror, at det har stor betydning især for unge, der starter på en kriminel løbebane, at blive konfronteret med, at det, at de er brudt ind i et hjem, ikke bare betyder, at et forsikringsselskab betaler nogle penge, men at der rent faktisk er nogle mennesker, som bliver bange. I de værste tilfælde er der mennesker, som faktisk flytter fra deres bolig, fordi de ikke længere tør bo der.

Jeg tror, at det er rigtig vigtigt, at de unge bliver tvunget til at blive konfronteret med, at det, de foretager sig, har konsekvens for nogle mennesker, at det ikke bare er nogle døde ting, men at det rent faktisk er nogle mennesker, det går ud over, når man begår et indbrud. Jeg håber, at det også er noget, som vil indgå i det arbejde, der skal ske ude i politikredsene, så man bliver meget mere opmærksom på, at indbrudssager altså er nogle af de sager, hvor konfliktråd kan være en rigtig, rigtig god idé.

Når det så er sagt, tror jeg, at det er rigtig vigtigt, som andre også har været inde på, at vi sætter ind i forhold til efterspørgslen. Jeg tror, at det er rigtig vigtigt både at se på strafferammerne og i allerhøjeste grad at se på, hvad risikoen er for at blive opdaget, fordi det jo ofte er det, der er det afgørende, nemlig, om det er noget, hvor man faktisk kan risikere at få en straf. Det er lidt ligegyldigt, hvor høj straffen er, hvis man overhovedet ikke har nogen risiko for, at man bliver opdaget og bliver straffet.

Derfor synes jeg, at det er nok så væsentligt, og det håber jeg at vi kan få uddybet lidt under udvalgsarbejdet. Hvor stor vil risikoen egentlig blive? Altså, hvad er det for et konkret arbejde, man vil gøre for at få fat i de her hælere, så det ikke bare bliver noget symbolsk med, at vi hæver strafferammen, men at man rent faktisk sætter ind i forhold til hælterne og rent faktisk gør noget for, at folk bliver klar over, at her er en risiko, og hvis der er nogle, der bliver dømt, så rent faktisk også gør en del ud af at få i medierne, at her er der altså nogle, der bliver dømt og får en hård straf, fordi de har købt hælervarer. Jeg tror, at det er afgørende, at vi også kigger på risikoen for opdagelse og på at få udbredt den risiko og ikke kun på strafferammen.

Så bliver der jo sagt, at en stor del af dem, som begår indbrud, er stofmisbrugere. Der tror jeg altså at vi bliver nødt til at gå langt mere ind i diskussionen om, hvad vi gør ved det store problem, vi har. Nu har man forsøgt i så mange år med mere politi og mere straf, og det har altså bare ikke hjulpet i forhold til de mennesker, vi har i vores samfund, som misbruger stoffer. Der bliver vi altså nødt til at se langt mere på, hvad vi kan gøre for at forebygge, at de kommer ud i det her, og der tror jeg altså ikke meget på regeringens strategi om, at man går ud og tager stofferne fra dem på gaden, og så begår de et nyt indbrud, og ryger i fængsel på et tidspunkt, og så kommer de ud til det samme igen og starter forfra.

Vi er nødt til at gå ind med en langt større indsats, og der bliver vi altså også nødt til at se på det, som beboerne på Vesterbro efterspørger, netop at man får lov til at få nogle fixerum, hvor de her mennesker kan komme og få noget tillid til systemet og efterhånden også begynde at blive motiveret for at komme i behandling og komme ud af deres misbrug og få et liv, hvor de ikke begår indbrud hos andre. Det tror jeg også er væsentligt.

Så vil jeg også sige, at skal man lave en ordentlig løsladelsespolitik, kræver det altså også, at der kommer ressourcer. Der bliver jeg jo lidt bekymret, når der i lovforslaget står, at der ikke er nogen økonomiske konsekvenser af det her forslag, fordi Kriminalforsorgen i Frihed, som skal stå for den her løsladelsespolitik, skal stå for at lave samarbejdet med de andre myndigheder, i den grad mangler ressourcer. Hvis det her derfor skal blive til noget og have en effekt, kræver det altså, at der enten bliver tilført nogle ressourcer eller man fjerner nogle af de andre opgaver, de har i dag, med at lave en masse unødvendig kontrol. Det synes jeg er noget af det, vi også skal prøve at se på.

Så er der, som fru Lone Dybkjær var inde på, spørgsmålet om videregivelse af oplysninger. Der kan jeg godt se, at man på flere og flere områder efterhånden begynder at sige, at vi bare skal have myndighederne til at udveksle oplysninger om alting, og at det er rigtig godt og fornuftigt. Det er det også i mange tilfælde, og derfor vil borgerne jo normalt også gerne give sit samtykke. Der synes jeg at vi mangler en forklaring og en dokumentation på, hvorfor det er nødvendigt med den udvidelse, der ligger i det her lovforslag, af, at man ikke længere skal have samtykke for at udlevere oplysninger. Jeg mangler at se dokumentationen for, at det faktisk lægger en begrænsning på det arbejde, der kan gøres, at man ikke kan få samtykke. Som minimum synes jeg, som Institut for Menneskerettigheder foreslår, at man skal have skrevet ind i lovteksten, at der i hvert enkelt tilfælde, hvor der udleveres oplysninger uden samtykke, skal foretages en konkret vurdering af, om den videregivelse er nødvendig og berettiget, for det er altså afgørende, at vi holder fast i at beskytte personfølsomme oplysninger.

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 14:15

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne starte med at takke for den sådan set meget positive modtagelse, lovforslaget har fået. Der var undervejs bemærkninger af spørgende karakter og om ting, som nogle af ordførerne mente kunne gøres anderledes eller lidt bedre, og det kan vi naturligvis også vende tilbage til senere under udvalgsbehandlingen.

Men overvejende er der altså en positiv indstilling til lovforslaget. Det er jeg naturligvis glad for, for det er godt, at der er opbakning til en styrket indsats mod indbrudskriminalitet og hæleri, så vi kan få knækket den kurve, vi har set, hvor antallet af indbrud i Danmark siden 2006 altså er steget med 50 pct. Det er en helt urimelig udvikling, og den skal vendes. Jeg er også glad for, at der er en bred støtte til at sikre et bedre og mere effektivt myndighedssamarbejde i forbindelse med udslusning af de løsladte.

I april fremlagde jeg sammen med rigspolicefjen og formanden for Forsikring & Pension og andre organisationer en samlet indbrudspakke, og dette lovforslag er så en udmøntning af dele af den samlede pakke, der altså også indeholder en lang række andre tiltag for at få sat ind over for og begrænse indbrud i Danmark. Det skaber utryghed hos borgerne, og som flere har været inde på, er det særdeles ubehageligt at komme hjem og finde, at nogen har været i ens hus uden at have været inviteret og måske endda har stjålet noget, og det er jo sådan set det, indbrudstyvene er ude efter at gøre.

Nu er det jo sådan, at indbrud kunne blive begået, fordi man kan sælge det, man stjæler, og dermed få en økonomisk gevinst ud af det. Og man kan sige, at de borgere, som så køber disse stjalne indbogenstande, jo i virkeligheden bidrager til, at der skabes et marked for at begå indbrud. Hvis ingen ville købe det, der bliver stjålet, var der heller ingen anledning til at stjæle det og forsøge at sælge det videre. Derfor er det vigtigt, at vi sætter konsekvent ind over for den asociale tendens, der er til at købe varer, man må kunne regne ud er

stjålne – altså hælervarer – til en meget lav pris ved pølsevognen eller på værtshuset, som nogle nævnte, eller et andet sted. Vi lægger med lovforslaget op til en mere konsekvent reaktion både over for bagmændene bag organiseret hæleri og over for de borgere, som lader sig friste af sådan nogle fordelagtige tilbud på stjålne varer.

Så ønsker vi altså samtidig med dette lovforslag at styrke den koordinerende indsats mellem myndighederne ved udslusning fra fængsel til frihed, så vi kan forebygge tilbagefald til ny kriminalitet. Det er ikke mindst vigtigt i forhold til indbrudstyre, idet der jo ofte er tale om stofmisbrugere, som tilbagevendende, gang på gang, begår indbrud til finansiering af deres misbrug, og som har et meget stort antal tidligere domme netop for berigelseskriminalitet. Derfor vil vi med lovforslaget etablere et mere systematiseret samarbejde mellem kriminalforsorgen, de sociale myndigheder og politiet om udslusning, altså det såkaldte KSP-samarbejde.

Der var jo nogle bemærkninger, og som sagt var mange heldigvis positive, hvilket jeg altså også er glad for. Fru Karen Hækkerup var lidt inde på det her med sammenkædningen mellem de to elementer, altså udveksling af oplysninger og så det, at vi sætter ind over for hælerne med skærpede straffe. Det er jo simpelt hen, fordi det indgår i den sammenhæng, at vi sætter samlet ind over for indbrud i Danmark. Vi har så fra regeringens side valgt ikke at skærpe straffene over for indbrudstyvene, for det er afgørende for regeringen, at vi sætter ind der, hvor effekten er størst, og vi tror sådan set ikke på, at vi får noget videre ud af at skærpe straffene yderligere over for indbrudstyvene, for de begår indbruddene igen, hvis de bliver ved med at være afhængige af stoffer. Derfor skal vi selvfølgelig også, som flere, bl.a. fru Line Barfod, tror jeg, var inde på, samtidig hele tiden styrke vores indsats for at bekæmpe deres narkoafhængighed, mens de er i fængslerne, så de forhåbentlig kommer stoffrie ud. Når de så kommer ud fra fængslerne, skulle de gerne modtages af en kommune, der kan fortsætte behandlingen og måske sørge for, at de kommer i uddannelse og arbejde.

Kl. 14:20

Men i den sammenhæng er det jo altså vigtigt, at vi får et samvirke mellem myndighederne og kriminalforsorgen. Og der skal jeg lige til orientering sige, at det her jo ikke er nogle regler, en hjemmel, der er forbeholdt indbrudstyre, altså berigelseskriminalitet. Der står godt nok i bemærkningerne, at det er det, der er hensigten, fordi det er i den sammenhæng, vi skal se forslaget, men den hjemmel, vi skaber her, er en generel hjemmel til, at der, når vi udsluser folk fra fængslerne, kan være den udveksling af oplysninger.

Jeg mener, at det er nødvendigt, at man kan gøre det uden samtykke. Det kan man jo f.eks. i SSP-samarbejdet gøre uden samtykke, og det er sådan set bare det samme, vi gerne vil kunne gøre i KSP-samarbejdet, hvor kriminalforsorgen medvirker. Og jeg tror altså, det er vigtigt, at myndighederne, når de synes, det er nødvendigt og vigtigt at gøre det for at få en effektiv håndtering af udslusningen, under alle omstændigheder kan gøre det.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at det ikke er en forpligtigelse, man har; det er en mulighed, man har, som man kan benytte sig af, når myndighederne finder, at det er nødvendigt og rigtigt at gøre det. Vi må vel nok have lov til at lovgive ud fra, at det er ansvarlige myndigheder, vi har at gøre med her i landet. Og det er jo ikke oplysninger, der tilflyder uvedkommende.

Ja, jeg kigger bare ned over mit papir for at se, om der er noget, som jeg ikke har fået kommenteret, men jeg tror sådan set, jeg har været rundt om kommentarerne. Ellers må man stille spørgsmål til de bemærkninger, der har været; ellers kan vi jo klare det under udvalgsarbejdet.

Så jeg vil bare her så i øvrigt takke for en god debat. Jeg ser frem til en velvillig behandling i udvalget, hvor vi kan få afklaret eventuelle yderligere tvivlsspørgsmål.

Kl. 14:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:22

Karen Hækkerup (S):

Tak til ministeren for svarene. Da jeg nævnte, at jeg synes, det ville have været rart, at det her havde omfattet mere end berigelseskriminalitet, var det sådan set ikke tænkt som en kritik, det var mere tænkt som et inderligt hjertesuk, for jeg tror, ministeren og jeg er enige om, at der skal en anderledes indsats til i vores fængsler. Hvis vi skal have dem, som er blevet dømt for kriminalitet, og som sidder og afsoner en straf, til at forlade den kriminelle løbebane, skal vi have mere gang i Kriminalforsorgen i Frihed, vi skal have flere i misbrugsbehandling, vi skal have flere, der får job og uddannelse, vi skal have flere på rette vej ud af fængslerne.

Vi har i dagens Danmark et stigende recidiv, dvs. tilbagefald til ny kriminalitet, og det er modsat af, hvad man ser i de øvrige nordiske lande. Det er dybt bekymrende, at vores fængsler, som tiden er lige nu, rent faktisk lukker flere og flere ud, der efterfølgende begår ny kriminalitet, og det er ikke betryggende, at vi kan se udsendelser som »Fængslet« fra Horserød, som viser, at man kan sidde og ryge hash. Hvis man er misbruger og har et problem, skal man jo ikke have mulighed for at sidde og ryge hash, mens man er i fængsel.

Jeg synes sådan set, at det, der havde været rart i forhold til det her, var, at man var gået skridtet videre og ikke kun havde taget det med om at give folk mulighed for at udveksle oplysninger; det har jeg ikke hørt at der er nogen der har noget imod – jo, De Radikale havde nogle betænkeligheder ved det – men der var opbakning til, at det selvfølgelig skal ske.

Men der er jo alt det andet. Hvorhenne er pengene til kriminalforsorgen, hvorhenne er pengene til Kriminalforsorgen i Frihed, hvorhenne er planerne for det, der skal ske? Det her er jo alene at udveksle oplysninger, og det er fint nok, men der skal jo meget mere til.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 14:23

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jo, jeg er fuldstændig enig i, at der skal meget mere til, og der står jo også meget mere i regeringens samlede indbrudspakke, men det er bare sådan, at de andre ting, der skal til, jo ikke er noget, man skal lovgive om i straffeloven og retsplejeloven – der kan vi jo ikke lovgive om flere penge til kriminalforsorgen f.eks. – og derfor kan man jo ikke inkludere det i et lovforslag, som drejer sig om ændringer af straffeloven og retsplejeloven. Det skal vi jo gøre andre steder. Men der er en lang række tiltag. Politiet gør jo også en indsats.

Der var i øvrigt en bemærkning, som jeg glemte at kommentere på, omkring politiets indsats. Det er jo sådan, at politiet nu, siden vi i regeringen besluttede os for den her indbrudspakke, er gået ind i en meget målrettet indsats over for indbrud på nationalt plan med en koordinering ude omkring i politikredsene, hvor man er meget fokuseret på at bekæmpe indbrud. Vi har ikke for alvor fået tallene, men som jeg hører det nu, når jeg er ude at besøge politiet rundtomkring, begynder det altså også at give gevinst. Man kan se, at kurven begynder at knække mange steder, så antallet af indbrud er på vej ned ad igen.

Det er i øvrigt rigtigt – jeg tror, det var fru Pia Adelsteen, der var inde på det – at der er mange af disse indbrud, der begås af udlændinge, og det er jo så typisk en anden problemstilling end afhængighed af stoffer, det er nogle andre problemer, der gør sig gældende

der. Derfor hører det selvfølgelig også med i den samlede indsats, at vi er opmærksomme på, at der altså desværre er udlændinge, som kommer til landet og begår indbrudskriminalitet. Så det skal vi også – og det *har* politiet også – have et vågent øje med.

Kl. 14:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:25

Karen Hækkerup (S):

Jo, men det er bare, at ministeren siger, at det skal vi snakke om i andre sammenhænge, når vi taler om kriminalforsorgens økonomi, og det er selvfølgelig rigtigt, men vi bliver også nødt til at anerkende, at det, der står i det her, vil føre til, at der vil blive en lille forøgelse af strafmassen i de danske fængsler. Det er jo en direkte konsekvens af den her lovændring, at der vil blive en lille stigning i strafmassen i de danske fængsler, og det ved jeg godt at Justitsministeriet vurderer vil kunne rummes inden for den eksisterende kapacitet, men jeg synes da også, det er rimeligt nok at sige: Der er altså over 20 af vores fængsler herhjemme, der ligger med et belæg, der nærmer sig 100 pct. Der er virkelig pres på i vores fængsler. Vi har nogle medarbejdere i fængslerne, som har hårde arbejdsvilkår, og som går tidligt på pension og bliver førtidspensioneret, fordi der er så hårde betingelser for dem, samtidig med at de er pålagt store spa-rekrav.

Så selv om ministeren siger, at vi må tage det i en anden diskussion, hører det jo også med, når man sørger for, at strafmassen i fængslerne bliver øget, at man så også tager en drøftelse af: Hvad er det egentlig, vi vil med vores kriminalforsorg? Hvad er det for nogle tilbud, som vi skal blive bedre til at give dem, så de kan løfte kriminelle ud af kriminalitet? For lige nu, som det er i dag, er vi desværre i den situation, at vi kører vores ansatte alt for hårdt, og når vi nu sørger for, at strafmassen øges, havde det jo være rart, at man også havde haft nogle løfter til de ansatte om, hvordan deres arbejdssituation kunne forbedres.

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:26

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu er det altså stadig væk sådan, at vi jo ikke ved ændringer i retsplejeloven og straffeloven kan skaffe flere penge til veje og i det hele taget forbedre den offentlige økonomi. Det er jo andre steder, man gør det.

Men med hensyn til belastningen af kriminalforsorgen, vores fængsler, vores arresthuse osv., er jeg fuldstændig enig i, at den er ganske betydelig. Man er tæt på et bristepunkt. Det er jo sådan set et udtryk for, at det er en kæmpe succes, politiet ikke mindst efter politireformen har med at bekæmpe bandekriminalitet. Vi har kæmpe succes med at få dømt banditter, røvere og andre lovovertrædere og få dem i fængsel. Og det er klart, at det så skaber et pres på kriminalforsorgen, at politiet har den succes, og at det går så godt på de felter.

Når man så ser på effekten af det her forslag, tror jeg, nettoeffekten i forhold til belastningen af kriminalforsorgen er meget begrænset. Det, at bødestrafte stiger, vil jo ikke belaste fængslerne. Og der er jo tiltag, som da forhåbentlig betyder, at vi i højere grad kan tage hånd om indbrudstyre og andre, som kommer ud af fængslerne, så de ikke vender tilbage til ny kriminalitet. Det reducerer presset på kriminalforsorgen.

Så jeg tror, den samlede virkning af det her forslag er minimal, og jeg tror ikke, der er behov for at tilføre ressourcer af *den* grund. Det kan der så være af andre grunde, det er jeg enig i.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo lidt fristende, når ministeren siger, at der er tale om en stor succes, når fængslerne næsten er belagt med 100 pct., for så har man jo virkelig været ude at bekæmpe kriminaliteten, at sige, at det åbenbart kniber med forebyggelsesindsatsen. For hvis der var en ordentlig forebyggelsesindsats, skulle vi jo ikke være dér. Det skal jeg nu ikke tage en stor diskussion om. Jeg synes bare, at det skal med. Jeg kan ikke se, at succeskriteriet nødvendigvis skal være, at fængslerne nærmest er overfyldte. Man kunne sige, at et succeskriterium kunne være, at der ikke kom så mange i fængsel. Det er dog en mulighed.

Det, jeg egentlig ville tilbage til, er det, som ministeren siger om at videregive oplysninger. Vi kan tage en nøjere diskussion i udvalget og stille et par spørgsmål til det. Det er jo som sagt Institut for Menneskerettigheder, der har hejst flaget på det her område. Jeg synes da, at vi også bliver nødt til at kigge på det og på, om der er noget, vi skal gøre her.

Jeg vil bare lige sige, at man ikke bare kan sige, at vi må have tillid til myndighederne. Hvis vi havde det, var der jo ret mange love, vi ikke behøvede at have her i landet. Ombudsmandsloven er vel som det klareste eksempel en af dem.

Det, der er kernen i det, er, at der efterhånden udleveres så mange oplysninger om folk, at man selvfølgelig er nødt til at være opmærksom på det. Så siger jeg ikke, at man ikke skal udlevere oplysninger på det her område, for det tror jeg sådan set at man skal. Men det er lige præcis måden, man gør det på, og den sikkerhed, der er i forbindelse med det.

Kl. 14:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:30

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Man kan altid diskutere sikringen af det, og jeg lytter til og læser i øvrigt altid med interesse, hvad Institut for Menneskerettigheder har at sige, for det er jo selvfølgelig vigtigt, at der er taget højde for den dimension, når vi lovgiver.

Jeg mener imidlertid, at det forholder sig sådan, at hvis vi ikke skabte den mulighed, kom vi ikke videre, end vi er i dag. For jeg vil tro, uden at jeg har undersøgt det til bunds, at hvis man indhentede samtykke og spurgte folk, om det var i orden, ville man vel altid kunne udveksle oplysninger. Derfor er det, der her er brug for, en mere effektiv udveksling af oplysninger, så udslusningsindsatsen bliver mere effektiv.

Der er hjemmel til det i SSP-samarbejdet. Nu er det så i KSP-samarbejdet, man skal skaffe en hjemmel til det. Jeg kan ikke se, at der er retssikkerhedsmæssige betænkeligheder forbundet med det, men jeg synes da bestemt, at vi skal se på, om det gøres på den rigtige måde, om vi kan skabe en bedre sikkerhed for, at det sker på en ansvarlig måde. Det er jeg meget parat til at vi drøfter under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til forebyggelse og at det, at der er så mange i fængslerne, er udtryk for, at vi ikke forebygger godt nok, er jeg fuldstændig enig. Jeg går meget ind for, at vi skal forebygge bedre i det her land. Det synes jeg da bestemt er vigtigt at vi gør. Jeg siger bare, at det er et udtryk for, at politiet har succes med deres arbejde med at

få fanget lovovertrædere og få dem dømt, når der bliver begået kriminalitet. Det har politiet stor succes med. Men naturligvis må det overordnede succeskriterium da være, at vi kan begrænse kriminaliteten, så vi ikke behøver at fylde fængslerne op. Det er jeg da fuldstændig enig i.

Kl. 14:31

Formanden :

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:31

Lone Dybkjær (RV):

Tak for det tror jeg bare at jeg vil sige. Så synes jeg bare, at det, der står tilbage, når ministeren siger, at det bliver mere effektivt, hvis man udveksler oplysninger uden samtykke, er, at jeg godt vil se det dokumenteret. Det kan vi så få i forbindelse med udvalgsarbejdet, for jeg forstår det ikke.

Kl. 14:32

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:32

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er da klart, at hvis man skal gennemføre en effektiv udslusning af folk, hvor forskellige myndigheder skal samarbejde, er det jo om at gennemføre en indsats, der er så individuelt orienteret som muligt. Hvis forskellige myndigheder repræsenteret ved forskellige personer skal sidde sammen og gennemføre den indsats i et samarbejde, må de jo også kunne udveksle oplysninger om den pågældende person. Jeg kan ikke se andet, end at det må gøre det mere effektivt. Men jeg er meget villig til, at vi uddyber det under udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:32

Formanden :

Så er det fru Line Barfod.

Kl. 14:32

Line Barfod (EL):

I forlængelse af det vil jeg sige, at hvis det skal være velfungerende, er det vel også lidt afgørende, at man inddrager den person, det handler om. Altså, det hjælper jo ikke meget, at der sidder nogle forskellige myndigheder og snakker sammen om, at der her er en person, der bliver løsladt, og at man så placerer ham dér og sætter ham i gang med det. Hvis han overhovedet ikke selv er inddraget i, at det er det, der skal ske, risikerer man jo, at han gør noget helt andet. Så det mest effektive må vel være, at man inddrager den pågældende, snakker med vedkommende om, at det er dér, han skal flytte hen, og at det er det arbejde eller den uddannelse, eller hvad der nu skal ske, og at man dermed også kan indhente et samtykke.

Jeg synes, det er lidt underligt, at ministeren slet ikke har nogen dokumentation for, at der skulle være noget problem med at få samtykke, når man siger, at vi bare skal lave sådan en regel. Altså, det virker lidt, som om vi har en regel på SSP-området, og så må vi også hellere have en regel på det her område, uden at der er nogen som helst overvejelser om, om det er nødvendigt.

Jeg synes, at vi altid skal prøve at leve op til den persondatalov, som det tog Folketinget flere år at forhandle på plads og gennemføre, for at sikre, at vi ikke bare lader alle personfølsomme oplysninger flyde frit mellem myndighederne, men faktisk passer lidt på og også sørger for at få samtykke, når det er nødvendigt.

Kl. 14:34

Formanden :

Ministeren.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu tror jeg ikke, at jeg på noget tidspunkt har sagt, at man ikke også skal have et samarbejde med den pågældende berørte indsatte i fængslet i forbindelse med udslusningen; naturligvis skal man det. Man kan jo ikke slutte af, at man kan udveksle oplysninger myndigheder imellem uden nødvendigvis at indhente et samtykke fra den pågældende, at man så slet ikke skal tale med den pågældende. Den slutning kan man altså ikke drage.

Men ved at myndighederne skal sikre, at vi effektivt tager hånd om det, må det også være sådan, at myndighederne under alle omstændigheder kan udveksle oplysninger om den pågældende, ligesom man kan i SSP-samarbejdet. Og derfor synes jeg, det er rigtigt, at vi gennemfører den hjemmel, som der lægges op til her.

Kl. 14:34

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 14:34

Line Barfod (EL):

Jeg kan bare ikke forstå, at hvis man skal snakke med den pågældende – og vedkommende må jo selv være interesseret i at få et sted at bo, at få et arbejde eller en uddannelse, eller hvad der nu skal ske – hvori problemet med at få et samtykke så ligger. Altså, er det, fordi ministeren har viden fra det praktiske arbejde om, at det ikke er til at få samtykke fra folk, er det jo en anden situation, vi skal diskutere. Men hvis der i praksis ikke er noget problem overhovedet med at indhente samtykke, må det da give et bedre grundlag for at samarbejde, altså hvis den, samarbejdet vedrører, er med og har givet samtykke og ved, hvad det er, der foregår, end hvis man bare får at vide, at der er en masse myndigheder, der snakker sammen og kan udveksle alt, hvad de ønsker af dybt personfølsomme oplysninger, også om noget, der måske ikke har med kriminaliteten at gøre, men kan have med sygdom, familie eller andet at gøre. Det er da rarest som menneske at vide, at man selv har sagt ja til, at de oplysninger bliver videregivet. Det må da også give et mere effektivt arbejde i langt de fleste tilfælde.

Så derfor vil jeg bare gerne høre, om ministeren bygger sin opfattelse på nogle praktiske erfaringer eller bare på en formodning om, at sådan er det nok.

Kl. 14:35

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:36

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan jo omvendt ikke forstå, at fru Line Barfod ikke kan være enig i, at når man har en proces, hvor forskellige myndigheder, derunder kriminalforsorgen, skal samarbejde om at sikre den pågældende den bedst mulige start i livet efter et fængselsophold, må de pågældende myndigheder også i det forløb kunne udveksle informationer om den pågældende, som de hver for sig måtte være i besiddelse af.

Det er da meget tænkeligt, at de pågældende ofte, hvis man indhentede en samtykkeerklæring, ville give den, men det er nødvendigt under alle omstændigheder, for ellers ville vi jo sige, at vi ikke kan lave sådan en effektiv indsats, medmindre den pågældende giver et sådant samtykke. Og der kan jo være situationer, hvor det – fordi det måske også nogle gange er personer, som det kan være svært at samarbejde med i den situation, de er i – kan være vanskeligt.

Men jeg skal da gerne undersøge, i hvilken udstrækning vi uden at afsløre noget om nogen personer kan finde frem til nogle praktiske eksempler under udvalgsarbejdet.

Kl. 14:36

Formanden :

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter. (Sagsomkostninger til statskassen ved afgiftsfritagelse på grund af retshjælpsforsikringsdækning, opgørelse af sagens værdi i lejesager m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 06.10.2010).

Kl. 14:37

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

I forhold til det lovforslag eller den ændring til lov, vi skal drøfte nu, gælder det om at holde tungen lige i munden, for hvis man skal forklare det på nogenlunde dansk, er det, vi indfører, regler om den tabende part i en retsstrid, altså en retssag, for betaling af sagsomkostningerne til statskassen i de tilfælde, hvor den vindende part har været fritaget for afgifter, fordi vedkommende har været omfattet af reglerne om fri proces eller retshjælpsforsikring osv. Der bliver økonomireglen nu, at sagsomkostningerne fastsættes, som om der ikke havde været afgiftsfritagelse. Det vil sige, at taberen skal betale fuld afgift, selv om den sagsøgte var berettiget til og fik fri proces i sagen; det vil sige en ligestilling af alle sager, hvor den tabende part sådan set har samme udgift, uanset om den anden part er omfattet af retshjælp eller ej, af fri proces eller ej. Det er den ene del af lovforslaget.

Den anden del har simpelt hen til formål at fjerne den forskel, der er i dag, mellem retsafgifter i almenlejeloven og i erhvervslejeloven. Så det er nogle tekniske justeringer, og dem tilslutter vi os i Venstre.

Kl. 14:38

Formanden :

Tak til hr. Karsten Nonbo. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 14:38

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Hr. Karsten Nonbo siger, at han nok skal love at lade være med at stille spørgsmål til mig, men dem tager jeg nu gerne imod. Jeg synes,

at det var en ganske udmærket fremstilling, som hr. Karsten Nonbo gav. Jeg må indrømme, at det her var noget, der skulle læses et par gange, inden det sad helt fast, men det, man jo bare kan sige, er, at der har været nogle regler, som har gjort, at man ikke har skullet betale, hvis modparten havde fået fri proces. Det, man i øvrigt skulle have betalt i afgift til staten, skal man så nu betale, så man ændrer den fritagelse, der har været. Det er jo ganske fint, og det kan der ikke være nogen, der har særlig meget imod; i hvert fald er der ikke nogen af dem, der har indgivet høringssvar, der overhovedet har haft nogen kommentarer, så jeg tror, man kan sige, at her er der fuld opbakning til denne tekniske ændring.

Så er der den anden del, som vedrører, at retsafgifterne skal være ligestillet. Og igen må jeg sige, at det jo er en blank påtegning i forhold til høringssvarene. Tit skal man jo lede efter håret i suppen, og så er det i høringssvarene, der står noget, som folk har problematiseret, og som man kan kaste sig over, men også her må man sige, at der overhovedet ikke er nogen, der har skrevet noget som helst andet end Boligselskabernes Landsforening, der er tilfreds. Så Socialdemokraterne bakker op om lovforslaget.

Kl. 14:40

Formanden :

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Jeg tror også, at jeg vil holde mig fra at forklare, hvordan det hænger sammen, for det er rigtigt, at det her juridiske sprog altid er dejligt at sidde og læse, specielt når man ikke selv er jurist. Så jeg sad simpelt hen og lavede en lille tegning til mig selv for at forstå meningen med det her om fri proces kontra ikke fri proces, og jeg mener nu, at jeg har begrebet det, simpelt hen. Jeg tror dog ikke, at jeg vil til eksamen i det, for det kunne godt gå meget galt, men vi bakker fuldt op om det.

Kl. 14:40

Formanden :

Tak. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen det bliver jo kedeligere og kedeligere at stille sig herop. Jeg må sige, at jeg er fuldt ud tilfreds med den meget, meget fine introduktion, hr. Karsten Nonbo gav, og jeg er for så vidt også enig med de to andre ordførere, der har været heroppe på talerstolen, så det kan vi fuldt ud bakke op. Der er ikke nogen negative høringsparter, som har indgivet nogen kommentarer til det her, som på nogen måde siger, at der er problemer med det her lovforslag, så også i SF kan vi fuldstændig bakke det op.

Kl. 14:41

Formanden :

Tak. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Med den lille rettelse, at hr. Karsten Nonbo fik byttet rundt på sagsøger og sagsøgte i sit indlæg, vil jeg sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig den fremlæggelse af lovforslaget, som der har været fra flere ordføreres side, nemlig at det her er et teknisk præget forslag, som retter op på nogle skævheder, som vist har sneget sig ind ved en fejl

på et tidligere tidspunkt. Det er meget godt, at vi får ordnede forhold på det her område, sådan at alle betaler det, de nu engang skal betale. Vi støtter forslaget.

Kl. 14:41

Formanden :

Tak. Fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det gør De Radikale også.

Kl. 14:42

Formanden :

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne tilslutte mig de ordførere, der siger, at det her altså var svært at forstå. Jeg har det lidt sådan, at hvis vi, der til hverdag sidder og prøver at sætte os ind i lovforslag herinde, har svært ved at forstå det, så kan det jo også godt være, at der er nogle af de borgere, der kunne finde på at være interesseret, som syntes, at det var svært. Så det er en lille opfordring til Justitsministeriet om at prøve at skrive tingene lidt tydeligere, måske med nogle navne på eller andet i stedet for at skrive sagsøgere og sagsøgte, så det bliver nemmere at forstå for dem, der skal læse det her.

Som jeg har forstået det kommenterede høringsnotat, er svaret til Boligselskabernes Landsforening på deres høringssvar, at der ikke er nogen, der kommer til at betale mere i retsafgift i lejesager, end de gør i dag, og vi er selvfølgelig også meget tilfredse med, at man så får lukket det hul, der er her.

Jeg vil så i forhold til retshjælp sige, at vi på et tidspunkt altså bliver nødt til at se på den lovgivning, vi har fået lavet om retshjælp, både med hensyn til retshjælpsforsikringer og fri proces. For det gør altså, at en del mennesker kommer i klemme. Det er fint nok at få lukket det her tekniske, som ligger her, men vi har en situation, hvor der er en del mennesker, som ikke kan føre de sager, som de egentlig burde kunne føre i et retssamfund, fordi vi med den ændring, der blev lavet for nogle år siden, simpelt hen har givet forsikringsselskaberne for stor magt. Det er altså et problem, at det i dag i en lang række sager reelt er forsikringsselskaberne, der bestemmer, om der kan føres en sag eller ej. Det bør ikke ligge hos private firmaer med en rent økonomisk interesse i, om der skal føres sager. Det bør altså være noget, som det offentlige sørger for; det bør være myndigheder, der står demokratisk til ansvar, som laver vurderingen af, om der skal kunne føres en sag eller ej. Det er noget, vi skal se på på et andet tidspunkt.

Men med de bemærkninger kan vi også godt støtte den her rent tekniske ændring.

Kl. 14:44

Formanden :

Tak. Så er det justitsministeren, hvis det ønskes. Nogle gange er glæden jo størst ved det, man ikke forstår.

Kl. 14:44

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne starte med at takke for den positive modtagelse af lovforslaget, og jeg regner med, at det er, fordi netop man har forstået lovforslaget, at man er så positiv over for det. Det er jeg glad for. Jeg kan godt se, at lovforslaget måske kan virke noget teknisk, og det er det jo sådan set også. Men vi skal selvfølgelig hele tiden bestræbe os

på at skrive lovforslag på en sådan måde, at de er umiddelbart tilgængelige.

Der ligger jo så bag al den teknik en reel problemstilling, nemlig hvem det er, der skal afholde de udgifter, der er forbundet med en civil retssag. Efter regeringens opfattelse, og det er jo så også den opfattelse, som alle her deler, fører lovforslaget her til en mere rimelig fordeling af sagsomkostningerne end de gældende regler, hvor det er sådan, at den tabende parts stilling kan afhænge af den lidt tilfældige omstændighed, om den vindende part har en retshjælpsforsikring eller ej, og det er jo ikke rimeligt.

Efter regeringens opfattelse er det heller ikke rimeligt, at retsafgiften i sager om lejemål skal afhænge af, om lejemålet er omfattet af den ene eller den anden lejelov. Hertil kommer, at når vi i dag ser på de tidligere ændringer af retsafgiftsloven i 2004 og 2005, må vi sige, at de opståede forskelle ikke har været tilsigtede. Der er simpelt hen tale om nogle tekniske fejl.

Hvis man så spørger, hvorfor lovforslaget kommer lige nu her i 2010, så er svaret, at det simpelt hen er, fordi vi her i foråret fik to afgørelser fra Østre Landsret, som for første gang viste, at der var opstået de omtalte utilsigtede huller i retsafgiftsloven. Derudover har vi så benyttet lovforslaget til at få gennemført nogle nødvendige konsekvensændringer af retsafgiftsloven som følge af anden lovgivning, og den del af lovforslaget er altså vitterlig teknisk.

Så med disse ord vil jeg gerne takke for, jeg ved ikke, om jeg skal sige en god debat, men i hvert fald for opbakningen. For meget debat fik vi jo ikke ud af det, selv om jeg kan forstå på fru Karen Hækkerup, at fru Karen Hækkerup gjorde, hvad hun kunne, for at finde, jeg tror, et hår i suppen var det udtryk, der blev brugt. Men jeg er da glad for, at der i hvert fald ikke var nogen hår i suppen i den her sammenhæng.

Kl. 14:46

Formanden :

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår også her, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Implementering af dele af tredje kørekortdirektiv, ændring af gyldighedstiden for kørekort).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 06.10.2010).

Kl. 14:47

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Den ændring af færdselsloven, vi skal behandle nu, er en konsekvensændring af, at vi implementerer EU's tredje kørekortdirektiv. Det har et par væsentlige punkter, som vi skal være opmærksomme på. Det er jo sådan, at vi bl.a. gør det for at undgå de forfalskninger, der nogle gange er af kørekort, og også det rent praktiske i forbindelse med, at man, når man som 18-årig tager kørekort med stort fuldsæg og højt hår, så ikke ser sådan ud, når man er 60 år. Så det er måske rart, som der lægges op til her, at man får udskiftet kørekortet hvert 15. år.

EU lægger op til, at man godt kan gøre det efter hvert 10. år, men jeg synes, det er meget fornuftigt, at vi har sagt, at vi gør det hvert 15. år. Det vil sige, at har man kørekort som 18-årig, så skal man have det udskiftet som 33-årig og igen som 48-årig og igen som 63-årig. Det er tre gange for dem, der har personkørekort.

Om end det er mere problematisk, gælder det jo om, at vi ikke er duks i klassen. Det her skal være en EU-implementering på lige fod med implementeringen i alle andre lande i hele EU og ikke således, at vi går langt foran. Erhvervschauffører skal jo have udskiftet kørekortet hvert 5. år, og der skal vi jo sørge for, at det gælder i alle EU-lande og på samme tid, for ellers kan det give noget konkurrenceforvridning. Og her tror jeg nok, at vi i forvejen på andre områder kører den på kanten, så det skal være stensikkert, at vi her skal gå hånd i hånd med de andre EU-lande. Nu er det sådan, at implementeringen også først skal være gennemført i januar 2013, så vi har tiden for os.

Så er der også en anden praktisk ting, som jeg har hæftet mig meget ved og selv synes, vi skal pege meget på, så ikke vi får lidt Ebberød Bank, og det er, at der skal være sammenkobling af den her kørekortfornyelse, altså forstået på den måde, at hvis man har taget kørekort til lastbil og har kørt i 7 år og nu ønsker sig et kørekort til en anghænger, så får man fornyet kørekortet der efter 7 år, det vil sige, at den her 15-års periode starter ved den sidste kørekortfornyelse, således at man ikke skal begynde at skifte kørekort for hver gang, vi har forskellige kategorier. Der skal ligesom være en kategori, der går foran, og den kategori er den, der står for de 15 år, så vi ikke får et lille cirkus ud af det her. Men når alle andre lande er med, mener jeg også, at vi bør være med. En ting vil jeg dog nok forfølge ret kraftigt, og det er, at det her ikke skal blive en pengemaskine. Gebyret på de 100 kr. for personbiler og gebyret for lastbiler, altså for erhvervschauffører, skal dække omkostningerne – hverken mere eller mindre.

Så er der også noget andet, vi lige skal have dyrket. Det er, at der står, at der er højere alderskrav for visse kategorier. Der skal vi også lige under udvalgsarbejdet se, at vi pænt følger de andre EU-lande, så vi ikke pludselig med lukkede øjne indfører et for højt alderskrav ad bagdøren, men indfører ændrede alderskrav med åbne øjne. Så der påhviler os i udvalget en del arbejde med det her implementeringsforslag, før vi får det, som det skal være, og ikke overimplementerer, og sådan, at der ikke er nogen huller, vi senere skal lukke.

Kl. 14:50

Formanden :

Tak til hr. Karsten Nonbo. Der er ikke korte bemærkninger. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 14:51

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Det er sjældent, at EU-sager får folk til at smile lidt, men ikke desto mindre måtte jeg smile en lillebitte smule, da jeg læste den her sag igennem, for jeg regnede mig frem til, at det her direktiv er færdigimplementeret få måneder før min 60-års-fødselsdag, nemlig den 19.

januar 2033, hvor alle kørekort i Europa skal være skiftet ud. Så der er altså tale om rigtig god langtidspanlægning, når vi behandler det her forslag.

Som hr. Karsten Nonbo sagde, handler det her forslag om, hvilken gyldighed danske kørekort skal have, og der lægger EU op til, at der skal være et maksimum på 15 år, og det danske Justitsministerium anbefaler, at vi tilslutter os det i Danmark. Jeg synes, det er rigtig fint, at vi sørger for at tilslutte os det maksimum, der er i forhold til direktivet.

Der er nogle spørgsmål vedrørende lægeattest, som også er behandlet i bemærkningerne, hvor man altså siger, at der ikke skal være noget krav om at indlevere en lægeattest, før man er begyndt at komme op i årene og har rundet de 70 år. Det synes jeg er rigtig fint, men der er nogle ting, jeg godt kunne tænke mig at drøfte med ministeren, som faktisk handler om lige præcis syge mennesker og kørekort. Det er sådan, at diabetikere i Danmark skal have fornyet deres kørekort hvert andet år i modsætning til eksempelvis Sverige, hvor man kan nøjes med at få det fornyet hvert femte år. Derfor vil jeg spørge ministeren, selv om det ikke er besluttet er en del af det her EU-direktiv, om ministeren vil give håndslag på, at vi kan se på nogle af de danske regler, vi har, med hensyn til eksempelvis diabetikere, som altså er velmedicinerede, og hvor deres læge har sagt god for, at deres sukkersyge er under kontrol. Kan vi ikke godt kigge på, om nogle af de mennesker kan nøjes med at få deres kørekort fornyet hvert femte år, som man altså gør i Sverige, så de ikke hvert andet år skal til lægen for at få et nyt kørekort?

Men hvad angår det her lovforslag, som handler om ændring af færdselsloven og kørekorts gyldighed, om at de 110 forskellige kørekortsmodeller, vi har i Europa, skal harmoniseres, og om de krav, der skal stilles til, hvilke informationer der skal være i chippen på det lille plastickort, vil jeg sige, at vi sådan set bakker op om det hele. Det gælder også de bemærkninger, der kom fra Venstres ordfører, om, at beløbet på gebyret skal være til at betale; som det er lagt op nu, er der tale om et gebyr på 100 kr. for en personbil og 135 kr. for eksempelvis en bus.

Derfor bakker vi sådan set op om det, men nogle af de spørgsmål, der især vedrører sådan noget som syge mennesker og deres fornyelse af kørekort, vil jeg rigtig gerne have vi ser på, for der er der altså andre lande, der er mere fleksible, end vi er i Danmark.

Kl. 14:53

Formanden :

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Det er sådan, at helt tilbage i 2004 kom direktivet, der hedder 2006/126/EF, i Europaudvalget, og på det tidspunkt sagde Dansk Folkeparti nej. Det gjorde vi sådan set af den årsag, at vi ikke ønsker en harmonisering inden for det her område. Vi ved jo godt, at alle, der får nyt kørekort i dag, har sådan et lille plastickørekort med et EU-flag – symbolerne skal vi nok få ind på en eller anden måde.

Jeg tænkte, at jeg da bliver nødt til lige at kigge, hvad der egentlig skete på det europaudvalgsmøde dengang, og det, jeg så undrede mig over, var, at i forbindelse med det mandat, man søgte på daværende tidspunkt, hvor vi altså sagde nej, sagde den daværende trafikminister, hr. Flemming Hansen, at sådan noget som forfalskning af kørekort ikke synes at være noget problem. Nu er det ikke desto mindre en af årsagerne til og en af begrundelserne for, at man vil forny kørekortet hvert 15. år.

Så nu kunne jeg jo godt tænke mig at spørge ministeren: Hvor mange danske kørekort bliver egentlig forfalsket? Jeg er jo en af de heldige indehavere af et af de der plasticlaminerede kørekort med et

godt gammelt billede. Jeg er helt sikker på, at folk stadig kan genkende mig, selv om jeg var blondine dengang.

En anden af de ting, som ministeren sagde, var: En udskiftning af alle kørekort vil være besværlig for borgerne og en betydelig udgift for medlemsstaterne, hvis en udskiftning skal ske uden brugerbetaling. Så man var altså sådan set ikke interesseret i at få en udskiftning, for det var rigtig dyrt for staten. Men nu har man så også givet gebyret videre til borgerne, og jeg ved da godt, at 100 kr. ikke synes af meget, men samlet er det et stort beløb for alle borgerne i Danmark. Så nu har man viftet udgiften derover, og så er den fin.

En sidste ting er i forbindelse med, hvad ministeren bad om mandat til, da vi skulle give et mandat. En af de ting, der blev sagt, var, at man i Danmark ville arbejde for, at direktivet ikke medførte indgreb i de nuværende kørekortindehaveres velerhvervede rettigheder. Det vil sige, at sådan en som mig ikke skulle have et nyt kørekort. Nu fortalte fru Karen Hækkerup, hvornår hendes kørekort udløber, og jeg kan så fortælle, at mit udløber den 11. september 2033. Så 6 eller 8 måneder inden skal jeg altså have et nyt, fordi jeg jo skal have et nyt inden den 19. januar, på trods af at jeg samme år fylder 70, og på trods af at den daværende trafikminister på det tidspunkt sagde, at man ville arbejde for, at det ikke skulle ske.

Det kørekort, som min datter lige har fået, og hun har et af de der fine med EU-flag, udløber i 2062, men hun skal altså så have et nyt hvert 15. år. Man sagde, at man ville arbejde for, at den rettighed ikke skulle ændres i forbindelse med de udløbsdatoer, der står på de eksisterende kørekort, men det skal den så nu med implementeringen af det her direktiv.

Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 14:57

Formanden :

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 14:57

Karsten Nonbo (V):

Det er ikke noget spørgsmål, det er måske mere en serviceoplysning. Ud over at kørekort jo forfalskes – selv om jeg ikke tror, det er der, hvor der forfalskes mest – er problemet nok større med dem, der får frakendt kørekortet, melder det bortkommet og så har det liggende hjemme i skuffen og bruger det. Så selv om de har fået det frakendt, kan de præsentere en given myndighed for et kørekort, og hvis ikke det bliver dobbelttjekket, jamen så kører de videre på et kørekort, der er meldt bortkommet. Det vil jo så have en udløbsdato, der kun ligger 15 år frem i tiden, og det vil sige, at den trafik bliver stoppet, for det kørekort, man har kørt uberettiget på, er ugyldigt noget før. Men det var blot en serviceoplysning.

Ellers tror jeg måske nok, vi skal kigge lidt på forfalskninger, for jeg ved, at der sker mange forfalskninger, f.eks. når man første gang som udlænding kommer til Danmark med et eller andet dokument, som man påstår er et kørekort. Så det er måske der, vi også skal stramme lidt op.

Kl. 14:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:58

Pia Adelsteen (DF):

Men nu er det jo ikke sådan, at alle, der kommer til Danmark og skal have et dansk kørekort, nødvendigvis kommer fra EU, og det vil sige, at der er man i samme omfang også nødt til at tjekke, om de kan køre bil, for at de kan få et kørekort i Danmark. Og hvis det er så stort et problem, må de jo gå til en køreprøve i Danmark, værre kan det vel ikke være.

Med hensyn til det her med, om ens kørekort er bortkommet osv., vil jeg sige, at jeg ikke ved, hvor stort problemet er, men jeg kan ikke se, at det bliver anderledes, ved at der er en udløbsdato om 15 år, for så skal vi jo til at have kørekort hvert år. Altså, jeg kunne sådan set bare sige, at jeg havde mistet mit kørekort, at det var bortkommet, og så kunne jeg have det liggende i skuffen og trække det frem. Men det kan jeg jo, uanset om det holder de næste 2 år eller de næste 10 år, og uanset hvordan vi vender og drejer det, skal en, der har fået frataget sit kørekort, vel i bund og grund ikke køre bil, altså uanset om kørekortet så gælder 2 år mere eller 10 år mere.

Kl. 14:59

Formanden :

Tak til fru Pia Adelsteen. Der er ikke ønsker om flere korte bemærkninger. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er jo ved at udvikle sig til en interessant diskussion, som jeg ikke sådan skal kaste mig ud i eller forlænge ret meget, for jeg er her i stedet for fru Anne Bastrup, som er vores trafikordfører, og jeg skal bare læse en tale op for hende. Men sådan umiddelbart får jeg lige lyst til at sige her ved starten, at det forekommer mig, at det største problem faktisk er dem, som gang på gang vælger at køre uden kørekort, som de er blevet frakendt på grund af spirituskørsel eller på grund af vanvidskørsel eller andre ting, og hvad pokker vi gør med den gruppe mennesker, som fuldstændig trodser den lovgivning, vi har, og som er til fare for sig selv og for andre.

Men jeg skal læse en kort tale op her, og den er som følgende:

Lovgivningen sker på baggrund af et EU-direktiv, som har til formål at reducere mulighederne for forfalskning af kørekort og samtidig øge færdselssikkerheden. Det gøres bl.a. ved at sikre en regelmæssig opdatering af kortet, herunder fornyelse af billedet. Forslaget indebærer som udgangspunkt en gyldighedsperiode på 15 år. Forslaget lægger desuden op til at fastsætte gebyret for fornyelse af kørekort til 100 kr.

SF er positivt stemt over for lovforslaget og har ikke noget at tilføje.

Kl. 15:00

Formanden :

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Forslaget er en konsekvens af det tredje EU-kørekortdirektiv, hvor man laver en harmonisering, således at der bliver ensartede kørekort i hele EU og det dermed bliver lettere og hurtigere at konstatere, hvad den pågældende borger har ret til at føre af forskellige køretøjer, hvis vedkommende skulle blive standset af politiet i et land, der lige vil kontrollere, om man nu også er i stand til og har lov til at føre køretøjet på fuldt betryggende vis; så kan sådan nogle kontroller ske meget hurtigere, ved at man har ensartede dokumenter.

Men formålet er også at styrke sikkerheden omkring kørekort og at reducere mulighederne for forfalskning af kørekort. Det er ikke bare for at reducere mulighederne for forfalskning af kørekort, men også for at reducere mulighederne for snyd med kørekort, altså det, at man giver udtryk for eller prøver at narre nogle til at tro, at man står med et kørekort, som er ens eget, men som i virkeligheden tilhører en anden, nemlig ved at man med jævne mellemrum får et nyt kørekort. Man skal ikke op til en ny køreprøve og teoriprøve osv., men man får simpelt hen et nyt kørekort, med det formål at der kom-

mer et nyt, friskt foto på, og dermed er det meget sværere at snyde med et kørekort.

Det vil altså blive sådan, at kørekort til bil og motorcykel fremover skal fornyes hvert 15. år, og der er det rigtigt, som det bliver sagt, at de nuværende kørekort dog under alle omstændigheder udløber i 2033, og så bliver man omfattet af det. Men de, der har kørekort nu, kan altså køre videre indtil det tidspunkt.

Så er der kørekort til bus og lastbil, som fremover skal fornyes hvert femte år, og ved fornyelsen af kørekort til bus og lastbil skal man samtidig stille med en lægeerklæring på, at man fortsat er klar til at køre bus og lastbil på fuldt betryggende vis.

Med direktivet ønsker EU så også at styrke trafikssikkerheden, og det gøres bl.a. ved at indføre forskellige kategorier af kørekort, således at man skal have en højere alder eller have opnået noget erfaring, inden man kan få lov til at erhverve kørekort til større køretøjer, ligesom vi allerede kender det i dag i forbindelse med motorcykler, hvor der er forskellige størrelser af motorcykler. Der er det også sådan, at man enten skal have en vis alder eller have noget erfaring, inden man kan få lov til at køre på de store motorcykler.

Det betyder, at der kommer nye kategorier, f.eks. kørekort til »lille lastbil« og kørekort til »stor lastbil«, hvor forudsætningen for at kunne erhverve kørekort til »stor lastbil«, dvs. lastbiler over 7,5 t, er, at man er fyldt 21 år. På den måde kommer der altså nogle nye kategorier og kriterier, der gør, at vi også med det her forslag får styrket trafikssikkerheden.

Alt i alt er det et lovforslag, som vi kan støtte fra konservativ side.

Kl. 15:03

Formanden :

Tak til hr. Tom Behnke. Næste ordfører er fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre kan støtte forslaget, men i modsætning til andre partier synes vi, det er udmærket med en lang overgangsperiode, for så generer man ikke de folk, der allerede har fået et kørekort; det ville i hvert fald ikke gøre EU mere populært, end det er forvejen.

Jeg skal så stille ministeren et spørgsmål, som nogle vil tro bliver stillet på egne vegne, men det er faktisk på vegne af en vælger, som har skrevet til mig, måske fordi han formodede, at jeg ville interessere mig lidt for det, og det er spørgsmålet om 70-års-grænsen; jeg har sådan set spurgt, om der ikke var en anden i gruppen, der kunne tage det spørgsmål, så det ikke bare lød, som om det var på egne vegne, jeg stillede spørgsmålet. Men det – [taleren om talerstolens ur] Det kan altså ikke passe. Nåh, det er nedtælling, men jeg har først nu set, at det er nedtælling, der sker her. O.k. – pågældende menneske spurgte, om nu også de 70 år var berettiget, for dengang man lavede grænsen på 70 år, var folk på 70 år anderledes, end folk på 70 år er i dag. Det skal jeg ikke kommentere så meget mere, men det var i hvert fald de synspunkter, han gjorde gældende.

Det, jeg så selv vil sige, da jeg nu har været igennem det der med de 70 år, som ingen herinde vist er i tvivl om, er, at man så godt kan spørge sig selv om, om det kan gøres en lille smule mere elegant, end det bliver gjort i dag, for det er jo en rimelig besværlig procedure. Ét er, at det er rimeligt, at man skal til lægen og have en lægeerklæring, noget andet er, om det er rimeligt, at det lige er ved de 70 år, og at man så skal hen og have et midlertidigt kørekort etc. etc., så spørgsmålet er altså, om den proces kan gøres en lille smule mere enkel, og det synes jeg bare vi kunne gøre.

Det har jeg bare lovet at fremføre, og det være hermed sket. Men uanset svaret, vil jeg sige, at vi støtter forslaget.

Kl. 15:05

Formanden :

Tak. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der kunne nok være en pointe i at arbejde lidt videre med fru Lone Dybkjærs synspunkt, synes jeg også. Det kunne så være for at være en lille smule forud for min tid, men også fordi man, når man hører meget anden debat om aldring og om, hvad folk kan klare, når de er 70 år – når man snakker efterløn og pensionsalder – har indtryk af, at folk er vældig friske og raske, og at der sådan set overhovedet ikke er nogen problemer. Så kan det være lidt underligt, at man skal have den her ekstraordinære foranstaltning omkring bilkørsel. Så det synes jeg også man skulle undersøge.

Det her lovforslag synes jeg jo er en lille smule mærkeligt, fordi man påfører borgerne en række ubehageligheder – små ubehageligheder, billige ubehageligheder, bevares, men dog en række besværligheder. Man kan så sige, at når man påfører almindelige borgere, for slet ikke at snakke om erhvervschauffører, en række ekstra udgifter og en række besværligheder, må det være, fordi det er et meget vigtigt problem, der skal løses. Ellers ville en borgerlig regering vel ikke komme med sådan et forslag, som på den måde er et indgreb i borgernes mulighed for at udfolde sig.

Men så indfører man en meget, meget lang overgangsperiode, fordi det endelig ikke må ramme nogen, som i dag har kørekort. Det kommer det så til alligevel, men om rigtig, rigtig mange år. Så spørger jeg mig selv: Hvis det her var et vigtigt problem, der skulle løses – med forfalskning af kørekort, med trafikssikkerhed – hvordan kan man så forsvare at indføre så lang en overgangsperiode? Altså, det hænger jo ikke sammen.

Så min pointe her er jo i virkeligheden, at det, vi ser her, er, at det har været meget vigtigt for EU at få harmoniseret kørekortene. Der kan sikkert også anføres argumenter for, at det administrativt er nemmere for myndighederne, hvis man får harmoniseret kørekortene. Som et led i den proces indfører man altså noget ekstra betaling for borgerne, man indfører noget ekstra besvær for borgerne. Man gør det for alle borgere, der har kørekort, på den ene måde, og man gør det så i udvidet grad for de mennesker, som driver erhvervskørsel med bus og lastbil. Der har man jo i afvisningen af forsvarers høringsssvar, hvor forsvarer ligesom siger, at det her koster mange penge, fordi de har rigtig mange chauffører, som kan risikere at skulle have deres kørekort fornyet hele tiden – eller hvert femte år – sagt: Det behøver hæren og arbejdsgiveren ikke bekymre sig om, det er jo bare et anliggende for den enkelte borger selv at få fornyet sit kørekort. Det bliver det jo ikke nødvendigvis billigere af; det betyder bare, at det rammer den enkelte borger.

Så i Enhedslisten kan vi altså ikke se det anderledes, end at man her gennemfører en lovændring, som der ikke rigtig er nogen saglig begrundelse for, i hvert fald ikke hvis man sætter det op mod de besværligheder og udgifter, man påfører borgerne. Man gennemfører det sådan set, udelukkende fordi man i EU synes, at det kunne være dejligt at få harmoniseret kørekortbestemmelserne. Det ser vi sådan set ikke nogen grund til at medvirke til, så vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 15:08

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen. Så er det justitsministeren.

Kl. 15:09

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne takke for en god og positiv modtagelse af forslaget. Det er jo første skridt på vejen til at få implementeret det tredje kørekort-direktiv i EU. Der vil også efterfølgende skulle laves nogle forskellige administrative ændringer, men direktivets regler om indførelse af en begrænset administrativ gyldighedstid på kørekortet nødvendiggør altså, som man kan se, at der bliver lavet nogle enkelte ændringer af færdselsloven. Det er altså de ændringer, som er temaet for lovforslaget her.

Direktivets formål med at indføre sådan en begrænset gyldighedsperiode på kørekort er jo navnlig for at reducere mulighederne for at forfalske kørekort og samtidig sikre borgernes frie bevægelighed gennem en harmonisering af gyldighedstiden for kørekort i de forskellige EU-lande. Regeringen kan bakke hensynene op, ligesom regeringen selvfølgelig også kun kan være enig i de øvrige formål, der er i forslaget om at forbedre færdselssikkerheden.

Man kan naturligvis diskutere, om det her med forfalskning af kørekort er et meget stort problem; det har jeg ikke umiddelbart indtryk af at det sådan set er i Danmark, men vi ser jo f.eks., at kørekort i stigende grad også bliver brugt som id-kort, fordi der er et billede på det. Der kan så være andre lande i EU, hvor problemet er mere fremherskende, men der er jo også i realiteten, som hr. Per Clausen sagde, en lang indfasningsperiode, med hensyn til hvornår man er omfattet af det.

Når det er sagt, finder regeringen, at det også er vigtigt, at borgerne, både i forbindelse med lovændringen og de ændringer af de administrative regler, som vil blive gennemført, ikke bliver pålagt nogle unødvendige byrder som følge af reglerne, og det er jo også baggrunden for, at der med lovforslaget er lagt op til, at fornyelse af kørekort til f.eks. en almindelig bil for personer under 70 år ikke sker oftere end højst nødvendigt efter direktivet.

Jeg har noteret mig de bemærkninger, der har været til forslaget i øvrigt. Hr. Karsten Nonbo fremhævede, at det var vigtigt at sikre, at gebyret svarer til omkostningerne, og at aldersgrænserne svarer til de andre landes, og det kan vi jo så gå nærmere ind i under udvalgsbehandlingen. Vi har jo netop bestræbt os på, at gebyret ikke skal være for højt, men på den anden side heller ikke for lavt; det skal ligge dér, hvor det svarer til omkostningerne.

Fru Karen Hækkerup spurgte så til det forhold, at der er visse sygdomme, som kræver et hyppigere tjek af ens helbred, altså at fornyelsen af kørekort skal ske oftere. Hun nævnte bl.a. diabetikere, hvor tjekket sker oftere i Danmark, end det f.eks., måtte jeg forstå, sker i Sverige. Jeg er ikke nærmere bekendt med den problematik, men jeg synes da bestemt, at det er værd, at vi overvejer det. Altså, igen her: Vi skal jo ikke pålægge danske borgere unødvendige byrder. Men den nærmere begrundelse for den udskiftningsfrekvens, som vi har, kan jeg ikke lige redegøre for her, men lad os tage det op under udvalgsarbejdet.

Fru Pia Adelsteen var inde på de begivenheder og udtalelser, der udspillede sig for flere år siden under et europaudvalgsmøde, hvor hr. Flemming Møller Hansen som daværende trafikminister kommenterede det, og det er jeg sikker på er korrekt fremstillet. Men jeg kan ikke historikken nærmere i øvrigt om baggrunden for mandatgivningen, men jeg mener, at det var sådan, at vi fra regeringens side ved behandlingen af forslaget lagde vægt på, at der ikke her skete nogen begrænsning, at der ikke rørttes ved de velerhvervede rettigheder, som borgerne havde.

Altså, rettigheden til at køre bil, når man først har fået sit kørekort, bliver der jo ikke ændret ved med ændringerne her som følge af direktivet. Det er kun sådan, at det er, jeg havde nær sagt, papiret, der skal udskiftes, men den grundlæggende rettighed bliver der jo ikke rørt ved. Det var regeringen, som jeg erindrer det, optaget af på det tidspunkt, hvor mandatet blev givet.

Fru Lone Dybkjær stiller så et interessant spørgsmål, nemlig: Er de 70 år fortsat berettiget? Og til det vil jeg sige, at det er de bestemt ikke for fru Lone Dybkjær vedkommende, men der er jo så mange andre. Det er selvfølgelig noget, man kan overveje, og der er jo altid et eller andet tilfældighedens skær over en bestemt aldersgrænse. Havde vi sagt 69 år, siger vi 71 år, ja, man kan selvfølgelig diskutere en aldersgrænse som den her. Vi har ikke i regeringen fundet anledning til at ændre 70-års-grænsen ved denne lejlighed, for det er jo på den anden side også rigtigt, selv om vi lever længere og så forhåbentlig også er sundere til en senere alder, at der er folk, som f.eks. får demenssygdomme, som ikke rigtig erkender det, og som kan være til fare for trafikken osv.

Derfor er det måske meget godt at holde fast i de 70 år; det har i hvert fald været det valg, vi har truffet i regeringen, altså at der ikke er nogen særlig grund til nu at ændre på de 70 år. Det er ligesom indarbejdet, og det ville jo også være lidt arbitrært, hvor man så skulle lægge den aldersgrænse, for der er jo ikke nogen endelig aldersgrænse, man kan sige er den helt rigtige.

Med de ord vil jeg endnu en gang takke for en positiv behandling og ser frem til en velvillig behandling i udvalget.

Kl. 15:14

Formanden :

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, hvis ingen gør indsigelse. Og det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester, lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om visse forbrugeraftaler. (Gennemførelse af e- penge-direktivet m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 06.10.2010).

Kl. 15:14

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Peter Madsen som ordfører.

Kl. 15:15

(Ordfører)

Peter Madsen (V):

Jeg er nu ikke Venstres rigtige ordfører på dette lovforslag, men hr. Torsten Schack Pedersen havde ikke mulighed for at være til stede, og jeg vil derfor læse hans ordførertale op.

Penge lugter ikke, er der som bekendt et udsagn der lyder, og med dette lovforslag bliver det endnu mere sandt end tidligere. For penge er ikke bare penge i dag, penge er ikke bare klingende mønt eller knitrede sedler. Informationsteknologien betyder, at vi også svælger i elektroniske penge, e-penge. E-penge kan gøre det let at foretage småindkøb af ydelser og services over internettet, og derfor er der allerede i dag også regler for e-penge. Som forbruger skal man have sikkerhed for, at penge, man indbetaler til en konto, og som

man så efterfølgende kan trække på som e-penge, også vil være der i morgen.

Med dette lovforslag foretages der en klar definition af elektroniske penge, som samtidig er neutral i forhold til den teknologiske udvikling. Lovforslaget tager udgangspunkt i fælleseuropæiske regler på området. Forslaget øger markedsadgangen for nye virksomheder, og dermed øges konkurrencen. Der skabes også lige konkurrencevilkår for udstedere af elektroniske penge og pengeinstitutter. I dag er reglerne om elektroniske penge reguleret i lov om finansiel virksomhed. Med forslaget flyttes reglerne til lov om betalingstjenester.

Med lovforslaget foreslås det, at elektroniske penge kan udstedes af pengeinstitutter, e-penge-institutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder. E-penge-institutter må ikke yde kredit, modtage indlån eller tilskrive renter af elektroniske penge. Der videreføres regler om udstedelse og indløsning af elektroniske penge, som dog er præciseret i forslaget. Dette indebærer, at elektroniske penge ikke må udstedes til overkurs, og at indehaveren af de elektroniske penge får ret til at kræve tilbagebetaling af restværdien af de elektroniske penge til pålydende værdi. Dette skal som udgangspunkt ske, uden at der kræves gebyr.

I overensstemmelse med e-penge-direktivets formål om at udvikle markedet foreslås det, at begrænsningen i de gældende regler, hvorefter udsteder ikke må udstede elektroniske penge med en højere værdi end et beløb, der modsvarer værdien af 300 euro, udgår, da det nye e-penge-direktiv heller ikke indeholder krav herom.

Finanstilsynet fører tilsyn med udstederne af elektroniske penge. Udstederne skal med dette lovforslag give besked til Finanstilsynet, hvis der sker ændringer i de oplysninger, som der er givet i forbindelse med opnåelse af en tilladelse til at udstede e-penge. I forbindelse med at der indføres e-penge-institutter, skal disse også omfattes af Finanstilsynets register, ligesom der sker en tilføjelse i Finanstilsynets adgang til at inddrage tilladelser.

Lovforslaget har altså til formål at sikre klare regler for udstedelse af e-penge. Det øger muligheden for at udnytte den teknologiske udvikling, og forbrugere sikres klare rettigheder fra udsteder af e-penge.

I Venstre støtter vi varmt, at vi tilpasser og moderniserer lovgivningen, så danskerne får glæde af teknologiens muligheder. Derfor kan Venstre støtte forslaget.

Kl. 15:18

Formanden :

Tak til hr. Peter Madsen. Så er det hr. Jens Christian Lund som ordfører.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at mit ordførerindlæg her både er på vegne af Socialdemokratiet og SF. Og så vil jeg da rose Venstre for en fremragende gennemgang. Jeg må nok sige, at jeg ikke tror, der er mange, der forstår det, vi siger her i forbindelse med dette lovforslag. Men det var vældig godt sagt fra Venstres side. Jeg vil heller ikke tro, der er mange, der forstår det, jeg siger, men jeg prøver:

Formålet med dette lovforslag er, som Venstres ordfører sagde, at gennemføre e-penge-direktivet af 16. september 2009 med, hvad det indebærer. Det er et godt formål, og det støtter vi. Lovforslaget indeholder også en definition af elektroniske penge, og vi er enige i, at vi bør fremtidssikre definitionen af elektroniske penge, fordi den teknologiske udvikling jo helt klart vil betyde, at der sker ændringer. Om vi så kan overskue, hvad det er, vi gør, er en anden ting. Men det er da en god idé at prøve at fremtids sikre det. Lovforslaget får som konsekvens, at der etableres et offentligt register over e-pengeinstitutter, der vil være omfattet af Finanstilsynets tilsyn. Det er også

flot. Og det er fint, at vi flytter loven fra lov om finansiel virksomhed til lov om betalingstjenester; det er jo rent logisk.

Inden jeg dog vil afsløre, hvad de to partier mener om dette lovforslag i detaljer, vil jeg læse lidt op fra Finansrådets høringssvar, hvor Finansrådet indledningsvis siger:

Indledningsvis vil Finansrådet gerne understrege, at det er meget uheldigt at sende et kompliceret lovforslag i høring osv.

Når jeg nu læser det her op, er det jo, fordi jeg har den klare opfattelse, at de klogeste mennesker inden for dette område er dem, der sidder i Finansrådet. Det er de skarpeste hjerner, og når de synes, at det her er kompliceret, hvordan har borgerne det så, og hvordan har folketingsmedlemmerne det? Jeg synes også, det er kompliceret. Jeg vil gerne rette henvendelse til ministeren igen, og jeg har sagt det før: Ministeren fremlægger en række lovforslag – vi talte om det lige før, og ministeren siger, at vi gør det af hensyn til borgerne. Det tror jeg gerne på, men når det er så teknisk besværlige lovforslag som L 20, synes jeg, vi skal have en teknisk gennemgang, enten før lovforslaget bliver gennemført eller i hvert fald under udvalgsarbejdet, og også gerne en mundtlig gennemgang, så vi kan stille nogle uddybende spørgsmål.

Tilbage til lovforslaget: Umiddelbart er vi tilfredse med ministerens definition, men er da indstillet på at gøre den bedre. Vi er også enige i de øvrige forhold om kapitalkrav, fjernelse af begrænsning i reglen om værdien af elektroniske penge og de øvrige tilpasninger. Vi har ingen bemærkninger til overgangsordningen, som vi synes er rimelig fin. Og vi har heller ikke nogen bemærkninger til de relativt små udgifter, som det offentlige vil få ved denne lovs vedtagelse. Så det er fint. Vi har også noteret os strafferammen for overtrædelse af denne lov, og det har vi ikke nogen bemærkninger til. Vi vil dog slå fast, at det er vigtigt at sige, at hvis man overtræder andre love end den her lov, så skal man straffes hårdere. Det med økonomi her er jo et meget vitalt område.

Vi har, som jeg nævnte før, studeret høringssvarene, og vi er positive over for forslaget, men vi synes, der er behov for nogle supplerende bemærkninger under en teknisk gennemgang. Specielt synes vi, at høringssvarene fra PBS, Rigsrevisionen, Rigsombudsmanden på Færøerne, FSR, Forbrugerrådet, Forbrugerombudsmanden, Finansrådet, Dansk Erhverv og ISOBRO kræver, at vi får en supplerende forklaring, så alle kan forstå det, også medlemmer af Folketinget. Vi anerkender, at det svar, vi har fået i høringsnotatet, er velskrevet. Der er nogle gode svar, men de er nu også svære at forstå en gang imellem.

Jeg er dog ikke i tvivl. Både SF og Socialdemokratiet støtter L 20, men ønsker, at vi kan se på, om der er behov for nogle tekniske forbedringer og/eller bedre forståelse for de tekniske detaljer i dette meget svære lovforslag. Ministeren sender jo masser af meget svære lovforslag på markedet i øjeblikket.

Kl. 15:23

Formanden :

Tak til hr. Jens Christian Lund. Det gav ikke anledning til korte bemærkninger. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Da Dansk Folkepartis erhvervsordfører desværre ikke kan være her, har jeg lovet at læse talen til dette lovforslag op.

Dette lovforslag, som vi behandler i dag, er en ren EU-oversættelse, som vi ikke håber giver mere bøl og ballade i butikkerne. Jeg kan næsten høre fru Colette L. Brix sige det. Det bliver mere og mere udbredt, at vi f.eks. bruger gavekort og f.eks. har en konto på internettet, som giver adgang til køb i flere forskellige internetbutikker. Det er penge, som vi ikke fysisk rører ved, men som vi alligevel

kan bruge i form af et fysisk betalingskort eller som elektroniske penge på internettet.

Lovforslaget lægger bl.a. op til, at der gives mulighed for at kunne opnå begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis et gavekort kun kan bruges i et begrænset antal butikker, f.eks. butikker i et bestemt butikscenter, eller kun kan bruges til at købe et begrænset antal varer eller tjenesteydelser. Det kan f.eks. være et kantinekort, som kan bruges til at købe mad for i en virksomheds egen kantine eller hos cafeer og restauranter, som ligger i nærheden, det kan også være kort til f.eks. motionscentre eller til køb af billetter til offentlig transport.

Vi kan se, at det i forbindelse med høringen er fastslået, at gavekort, der kan bruges i en butikskæde, ikke er omfattet af reglerne, da der er tale om den samme virksomhed. Lovforslaget her lægger jo også op til en del administration og krav, og det er ikke småting jævnt før bestemmelserne om f.eks. kapitalkrav, indberetningsforpligtelser og tilsyn.

Derfor er det vigtigt, at vi ikke trækker en masse nye unødvendige krav ned over hovedet på butikker, hvis det blot handler om at udstede et simpelt gavekort, eller hvis en virksomhed f.eks. ønsker at lette medarbejdernes hverdag ved at give dem et kort til transport eller til køb af mad. Tilsvarende gælder for internetbutikker, hvortil der jo også kan udstedes gavekort, eller hvor forbrugere f.eks. kan have en konto til køb af varer og tjenesteydelser.

Vi vil derfor gerne høre fra ministeren, om lovforslaget her i forhold til de gældende regler vil give butikker, så vel fysiske butikker som butikker på internettet, flere administrative byrder. Dette vil vi også gerne have behandlet i det kommende udvalgsarbejde. Vi vil også gerne have fastslået, at det ikke bliver mere besværligt at udstede et gavekort fra en forretning, der kun kan bruges i denne forretning. Og så en meget vigtig ting: Hvor mange virksomheder bliver omfattet af dette lovforslag?

Under de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet står der i lovforslaget kun, at virksomhederne kommer til at betale et gebyr til Finanstilsynet, men vi vil gerne have sikkerhed for, at der vittelig ikke kommer flere administrative byrder for butikker og forretninger. Kan ministeren garantere dette?

Med disse bemærkninger kan jeg meddele, at Dansk Folkeparti som udgangspunkt støtter lovforslaget.

Kl. 15:27

Formanden :

Tak til fru Pia Adelsteen. Så er det hr. Jakob Axel Nielsen som ordfører.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Jakob Axel Nielsen (KF):

Da den Konservative ordfører, fru Carina Christensen, ikke kunne være til stede, har jeg lovet at sige følgende:

Formålet med det her lovforslag er at udvikle markedet for udstedelse af elektroniske penge. Det hilser vi Konservative velkommen, især fordi et veludviklet e-pengemarked jo i sidste ende vil være til glæde og gavn for forbrugerne. Vi synes grundlæggende, det er positivt, at det nu bliver meget nemmere for virksomhederne at blive udstedere af elektroniske penge, især fordi kapitalkravene sættes ned til 300.000 euro. Vi er også tilfredse med, at vi herved styrker konkurrencen mellem udstederne af elektroniske penge og de eksisterende betalingsinstitutter.

Samtidig vil vi gerne understrege, at det for os er afgørende, at forbrugerne er sikret en ordentlig beskyttelse. Derfor er vi også meget tilfredse med, at alle virksomheder, som udsteder elektroniske penge, fremover skal have en tilladelse modsat i dag, hvor virksomhederne under visse betingelser kan undtages.

Vi er tilsvarende også meget tilfredse med, at bestemmelserne om Finanstilsynets tilsyn med de her virksomheder skærpes med lovforslaget. Vi har ingen problemer med, at vi fjerner den danske regel om, at der ikke må udstedes elektroniske penge med en højere værdi end 300 euro, tværtimod. Herved skaber vi en øget mulighed for et større og mere varieret udbud af tjenester, igen til glæde og gavn for forbrugerne.

Endelig glæder vi os over, at vi med lovforslaget får en opdateret præcisering af selve begrebet elektroniske penge og heldigvis en præcisering, som er så bred, at den netop ikke bremser den teknologiske udvikling. Alt i alt et godt og fornuftigt forslag, som vi Konservative naturligvis støtter. Tak.

Kl. 15:29

Formanden :

Tak for det. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Forslaget her er jo en udmøntning af et EU-direktiv, og vi støtter varmt samarbejdet på det internationale område, på EU-området også inden for betalingstjenester og her e-penge-direktivet. Det er et svært og kompliceret forslag. Jeg skal ikke gennemgå det i detaljer, men blot meddele, at Det Radikale Venstre støtter, ligesom også Enhedslisten støtter forslaget.

Kl. 15:29

Formanden :

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 15:29

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for de mange positive bemærkninger, som betyder, at det ser ud til, at vi enstemmigt kan vedtage forslaget her i Folketinget. Flere af ordførerne har jo sagt, at det er kompliceret stof. Det er det også, og derfor vil jeg også gennemgå forslaget heroppefra, men jeg vil også tilkendegive, både fordi der kom spørgsmål fra hr. Jens Christian Lund og fru Pia Adelsteen, at mine embedsmænd selvfølgelig gerne vil foretage en teknisk gennemgang af forslaget i udvalget. Vi må lige koordinere, hvordan det kommer til at foregå, men det stiller vi selvfølgelig gerne op til.

Formålet er jo enkelt. Flere af ordførerne har jo også været inde på, at det skal være nemmere at etablere sig og udøve virksomhed, som udsteder af elektroniske penge. Lovforslaget er jo til gavn for markedet, for forbrugerne, sådan så man får et marked for udstedelse af elektroniske penge, som også vil være til gavn for valgfriheden for forbrugerne. Elektroniske penge er et betalingsmiddel, som jo i større og stigende grad anvendes i stedet for kontante midler. Der kan f.eks. være tale om elektroniske penge, når der udstedes elektroniske gavekort til et butikscenter, eller når en elektronisk pengeværdi er lagret på en konto på nettet, som via en adgangskode giver adgang til køb i flere forskellige internetbutikker.

Ønsket med lovforslaget er samtidig at skabe lige konkurrencevilkår for udstedere af elektroniske penge og udbydere af betalings-tjenester. Ved at etablere en nemmere adgang for virksomhederne udvikles markedet for elektroniske penge. Med lovforslaget sikrer vi således en moderniseret og mere teknologineutral regulering, som svarer til reguleringen af betalingsinstitutterne. Høringen har også vist, at der generelt er stor opbakning til lovforslaget, ligesom ordførernes taler jo også viste, at der er opbakning her i Folketinget til forslaget.

Som led i moderniseringen af de gældende regler fjerner vi med lovforslaget kravet om, at der ikke må udstedes elektroniske penge

med en højere værdi end 300 euro. Denne bestemmelse er en dansk regel, som ikke er baseret på EU-krav, og skyldes ikke, at der for dette område er et særligt forbrugerhensyn at varetage. Ved at fjerne den begrænsning skaber vi øget mulighed for et større og mere varieret udbud af tjenesteydelser.

Endvidere nedsættes kravene til e-penge-institutternes kapital, så de fremover skal have en kapital på 350.000 euro. Det gør det mindre kapitaltungt at starte virksomhed som e-penge-udsteder. Sammenholdt med de andre krav, der stilles for at få tilladelse som e-penge-institut, vurderes det, at nedsættelsen ikke har indflydelse på sikkerheden ved at købe elektroniske penge.

Endelig vil e-penge-institutter fremover som noget nyt kunne udøve anden virksomhed end blot udstedelse af elektroniske penge. En tilladelse som e-penge-institut indebærer således, at instituttet bl.a. må udbyde betalingstjenester. Det kan f.eks. være pengeoverførselsvirksomhed.

Med lovforslaget sikrer vi samtidig en ordentlig forbrugerbeskyttelse. Det vil således fremover være et krav, at alle, der udsteder elektroniske penge, skal have tilladelse, hvad enten man ønsker at drive e-penge-virksomhed eller blot i begrænset omfang vil udstede elektroniske penge, f.eks. hvis et butikscenter vil udstede et gavekort.

Forslaget indeholder en række krav, som skal opfyldes, for at en virksomhed kan få en tilladelse som e-penge-institut. Det drejer sig bl.a. om krav til startkapital og løbende kapitalkrav samt en række organisatoriske krav, herunder også opfyldelse af reglerne om god skik.

En begrænset tilladelse gives på mere lempelige vilkår. Der kræves bl.a. ikke opfyldelse af kapitalkrav. Reglerne om begrænset tilladelse er ikke direktivbestemt. Det er en dansk særregulering. E-penge-direktivet giver medlemsstaterne mulighed for at undtage grupper af udstedere af elektroniske penge fra kravet om tilladelse. Undtagelsen gælder, når udsteders samlede forpligtigelser i forbindelse med uindfriede elektroniske beløb ikke overstiger 5 mio. euro.

Det er imidlertid vurderingen, at en sådan undtagelse ikke på nuværende tidspunkt er hensigtsmæssig i forhold til forbrugermæssige hensyn, hvorfor vi går videre end direktivet. Det sker ved at stille krav om, at udstedere af elektroniske penge, som falder under grænsen på 5 mio. euro, skal have en begrænset tilladelse. Dermed kommer reguleringen også til at svare til reglerne for udbydere af betalingstjenester.

E-penge-institutter og institutter med begrænset tilladelse vil være underlagt tilsyn fra Finanstilsynet og vil bl.a. være forpligtet til at meddele Finanstilsynet, hvis der sker ændringer i de forhold, der ligger til grund for tilladelse til at udstede elektroniske penge. Endvidere vil e-penge-institutterne blive omfattet af et offentligt register hos Finanstilsynet. Det er i lighed med, hvad der gælder for betalingsinstitutter.

Med de ord og med tilsagnet om en teknisk gennemgang i udvalget håber jeg på, at vi får en god behandling af forslaget i udvalget.

Kl. 15:35

Formanden :

Tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget, hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om beskikkede bygningssagkyndige m.v.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 13.10.2010).

Kl. 15:35

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Peter Madsen som ordfører.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Peter Madsen (V):

I oktober 2006 nedsatte Justitsministeriet udvalget om huseftersynsordningen. Hovedformålet med ordningen er at begrænse problemerne med mangler ved fast ejendom på en måde, der er til fordel for både køber og sælger. Hensigten er, at der skal være en balance mellem hensynet til køber og hensynet til sælger. I forlængelse af den omfangsrige betænkning, som udvalgets arbejde mundedes ud i, er så også fremkommet lovforslag nr. L 29, forslag til lov om beskikkede bygningssagkyndige.

Det primære formål med lovforslaget er at indføre et samlet navn på området, som skal sikre gode og retvisende tilstandsrapporter til gavn for samtlige interessenter i ordningen. I dag behandler og afgør Erhvervs- og Byggestyrelsen disciplinærsager i forhold til de beskikkede bygningssagkyndige, mens Ankenævnet for Huseftersyn behandler og afgør forbrugerklager over tilstandsrapporter.

Et fælles navn giver en større ensartethed og en større gennemsigtighed. Det vil støtte de bygningssagkyndige i deres arbejde med at sikre en ensartet faglig vurdering af tekniske forhold og bidrage til en mere effektiv kontrol af tilstandsrapporterne. Vurderingen af de enkelte sager og tilstandsrapporter er ofte baseret på et skøn, hvorfor det kan opleves, at den offentlige kontrol, Husankenævnet og domstolene, vurderer de bygningssagkyndiges arbejde forskelligt. Det er ikke alene en udfordring i de bygningssagkyndiges daglige arbejde, men kan også være svært gennemskueligt for forbrugeren. De sagkyndige og forbrugerne oplever med det eksisterende system derfor to af hinanden uafhængige systemer til bedømmelse af henholdsvis den ene og den anden form for problemer.

Det er min overbevisning, at etableringen af ét samlet navn vil sikre en større ensartethed og en større sammenhæng mellem forbrugerklager og disciplinærsager. Dermed øger vi forbrugerbeskyttelsen og medvirker til at forbedre kvaliteten af den samlede ordning.

Det er vigtigt, at vi fastholder de eksisterende kompetencer, som er til stede i dag i Ankenævnet for Huseftersyn og Erhvervs- og Byggestyrelsen. Og derfor er det som et led i etableringen af nævnet besluttet, at principperne i lov om virksomhedsoverdragelse finder anvendelse i forhold til medarbejderne i Ankenævnet for Huseftersyn. Ligeledes vil en del af de medarbejdere, som i dag beskæftiger sig med ordningen i Erhvervs- og Byggestyrelsen, også indgå i nævnets sekretariat fremover.

Der er mange gode elementer og forbedringer for både forbrugere og de sagkyndige i dette forslag. Og Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 15:38

Formanden :

Tak til hr. Peter Madsen. Næste ordfører er hr. Thomas Jensen.

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Jeg vil indledningsvis fastslå, at vi Socialdemokrater mener, at huseftersynsordningen er en god ordning. Ordningens formål med at begrænse problemerne med mangler ved handel med fast ejendom på en måde, der både er til fordel for køber og sælger, er noget, som vi skal holde fast i. Fra lovgivers side skal vi løbende revidere i forhold til de problemer, der måtte opstå omkring ordningen.

Det grundlæggende element i loven er, at sælgeren til gengæld for den beskyttelse, der ligger i at blive fritaget for sit almindelige mangelsansvar, må sørge for, at køberens beslutningsgrundlag med hensyn til ejendommens eventuelle fysiske mangler er så fyldestgørende som muligt. Gennem tilstandsrapporten skal køberen således have en detaljeret viden om ejendommens fysiske fejl og mangler. Gennem forsikringstilbuddet skal køberen oplyses om, i hvilket omfang og til hvilken pris det er muligt at forsikre sig mod risikoen for, at der er skjulte fejl, som den bygningssagkyndige ikke har kunnet opdage, og som derfor ikke er nævnt i tilstandsrapporten.

Men der er problemer ved de nuværende to adskilte klagesystemer. I dag er det jo sådan, at Erhvervs- og Byggestyrelsen behandler og afgør disciplinærsager i forhold til de beskikkede bygningssagkyndige, mens Ankenævnet for Huseftersyn behandler og afgør forbrugerklager over tilstandsrapporter. Erhvervs- og Byggestyrelsen kan anlægge én praksis i forbindelse med behandlingen af disciplinærsager, mens Ankenævnet for Huseftersyn kan anlægge en anden praksis i behandlingen af forbrugerklager. Den bygningssagkyndige kan dermed tildeles en advarsel for en fejl i en tilstandsrapport, mens forbrugeren ikke tilkendes erstatning for samme fejl – og omvendt.

Socialdemokraterne finder, at det er uhensigtsmæssigt, at de bygningssagkyndige og forbrugerne oplever to uafhængige systemer til bedømmelse af henholdsvis de bygningssagkyndiges faglige niveau og forbrugerklager over tilstandsrapporter. Derfor er det positivt, at etableringen af ét samlet navn vil sikre større ensartethed og sammenhæng mellem forbrugerklager og disciplinærsager.

Som noget nyt indføres der jo øgede sanktioner. I dag er det sådan, at man kan påføre en bygningssagkyndig en påtale, en advarsel eller en frakendelse af retten til at udøve virksomhed som bygningssagkyndig. Som noget nyt foreslås det, at klagenævnet kan pålægge en bygningssagkyndig en bøde på helt op til 100.000 kr., og set i lyset af den store investering, som et huskøb er for de fleste borgere, er det et godt tiltag, at der indføres mulighed for en relativt stor sanktion over for bygningssagkyndige, så det sikres, at den bygningssagkyndige gør sig umage for at sikre, at der opdages så mange fejl og mangler som muligt, inden et huskøb foretages.

Jeg vil godt fastslå, at Socialdemokraterne arbejder for, at forbrugerne ikke skal stilles dårligere ved sammenlægningen af de to klagenævne. Under udvalgsarbejdet vil vi fra Socialdemokraternes side sikre os, at sammenlægningen ikke medfører øget brugerbetaling for forbrugerne i form af stigende klagegebyr, det er i dag på 275 kr., og stigende betaling for sagsomkostninger ved manglende sagsmedhold, det er i dag på 3.500 kr.

Socialdemokraterne vil også sikre, at der er disponeret med det rette antal årsværk i det nye klagenævn, så forbrugerne sikres en hurtig sagsbehandling og en afklaring af de store økonomiske sager, som der måtte forekomme i klagenævnet. Og vi vil sikre, at nævnets sammensætning tilgodeser ekspertise og faglighed, og sikre, at forbrugernes repræsentation også er til stede i nævnet. Endelig vil vi fra Socialdemokraternes side arbejde for at sikre, at den bygningssagkyndige er uvildig i forhold til ejendomsmægler og forsikringsselskab.

Så afsluttende kan jeg sige, at Socialdemokraterne støtter forslaget. Jeg skal hilse fra den radikale ordfører, som desværre ikke kan være til stede i dag, og sige, at Det Radikale Venstre også støtter for-

slaget. Og jeg skal hilse og sige fra Enhedslistens ordfører, som desværre heller ikke kan være til stede i dag, at Enhedslisten også støtter forslaget.

Kl. 15:41

Formanden :

Ja, og hils pænt tilbage. Tak til hr. Thomas Jensen. Så er det fru Anita Knakkegaard som ordfører.

Kl. 15:42

(Ordfører)

Anita Knakkegaard (DF):

Jamen det var da lige før, han også kunne have holdt min tale.

Justitsministeriet nedsatte i 2006 et udvalg, hvis opgave det var at foretage en vurdering af den samlede huseftersynsordning og komme med forslag til forbedringer af ordningen. Udvalget har i juni måned i år afgivet betænkning.

Lovforslagets formål er at oprette et samlet disciplinær- og klagenævn, og det er meningen, at nævnet skal overtage Erhvervs- og Byggestyrelsens behandling af disciplinærsager og behandlingen af forbrugerklager over tilstandsrapporter fra Ankenævnet for Huseftersyn. I Dansk Folkeparti mener vi også, at oprettelsen af et samlet uafhængigt disciplinært klagenævn for de to sagstyper i én enhed vil styrke kvaliteten og skabe mere sammenhæng mellem forbrugerklager og disciplinærsager, så der i fremtiden bliver tale om en mere ensartet behandling af sagerne.

Nævnet vil bestå af en formand, der skal være landsdommer, og derfor vil nævnet bestå af 6 andre medlemmer: 2 repræsentanter for forbrugerne, 2 erhvervsrepræsentanter og 2 med særligt kendskab til huseftersynsordningen.

Klager over tilstandsrapporter kan indbringes af køber eller sælger – klager kan dog ikke indbringes af erhvervsdrivende, der har solgt eller købt ejendommen som led i deres erhverv – mens disciplinære sager kan indbringes af fysiske og juridiske personer med en retlig interesse i sagen, såsom køber og sælger af en handlet ejendom, den bygningssagkyndiges ansvarsforsikringsselskab eller Erhvervs- og Byggestyrelsen. Nævnet vil også på baggrund af en teknisk revision selv kunne rejse en sag mod den bygningssagkyndige. En bygningssagkyndig, der tilsidesætter sine pligter, kan af disciplinærnævnet således tildeles en påtale eller en advarsel eller pålægges en bøde på maksimalt 100.000 kr., og bøden tilfalder statskassen.

Ved grove eller ofte gentagne overtrædelser af sine pligter kan den bygningssagkyndige af nævnet frakendes retten til at udøve virksomhed som bygningssagkyndig i en periode på fra 6 måneder til 3 år eller, hvad værre er, indtil videre. Nævnet kan offentliggøre sine afgørelser og navne på firmatilknytningsforhold for bygningssagkyndige. Nævnet kan til enhver tid ophæve en frakendelse; nævnet kan opkræve gebyr for at behandle klager; nævnet kan tilkende erstatning efter klager over en tilstandsrapport; og nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed – dog kan nævnets afgørelser efter § 3, stk. 2, indbringes for retten af den bygningssagkyndige, inden 4 uger fra afgørelsen er truffet.

Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om nævnets virksomhed, sagsbehandling m.v., og ministeren kan henlægge sine beføjelser til Erhvervs- og Byggestyrelsen. Loven træder i kraft den 1. januar 2011 og gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Vi har i Dansk Folkeparti gennem tiden modtaget en del henvendelser fra borgere, der har været utilfredse med den gældende ordning, og vi ser frem til, at ordningen vil blive ændret. Vi er positive over for forslaget, men ønsker en evaluering efter 3 år.

Kl. 15:45

Formanden :

Tak til fru Anita Knakkegaard. Så er det hr. Peter Westermann som ordfører. Og velkommen til.

(Ordfører)

Peter Westermann (SF):

Tak. I SF er vi positivt stemt over for forslaget, som sammenlægger ankenævnet og disciplinærnævnet i huseftersynsordningen. Det er nemlig vores vurdering, at forslaget vil styrke forbrugernes, bolig-sælgeres og særlig boligkøberes stilling i klagesager samt skabe en mere ensartet og effektiv administration af disciplinær- og klagesager. Vi tilslutter os, at nævnet oprettes som et uafhængigt nævn, men med sæde i Erhvervs- og Byggestyrelsen. Det er i denne forbindelse vigtigt for SF, at dette giver en reel uafhængighed, samtidig med at det sikrer nævnet de fornødne ressourcer. Alternativet, som Branche-foreningen for Bygningssagkyndige og Energikonsulenter fremfører i deres høringssvar, nemlig at placere nævnets sekretariat hos samme brancheforening, vurderer SF som mere risikabelt, hvad nævnets uvildighed angår.

Det nævnes i bemærkningerne til lovforslagets § 9, at medlemmer af nævnet skal leve op til almindelige habilitetskrav. Det tilslutter SF sig selvfølgelig. Men vi ønsker også at vaccinere mod inhabilitet blandt nævnets syns- og skønsmænd og tekniske revisorer. Dette gøres bedst ved at sikre, at disse, som det er tilfældet i dag, ikke samtidig selv kan udføre tilstandsrapporter, mens de har hvervet som syns- og skønsmænd eller tekniske revisorer. Det er ikke kun for at sikre mod, at de kunne komme til at kontrollere deres eget arbejde, for det kunne man omgå rent praktisk, men det er særlig for at undgå risikoen for, at der lempes på kontrollen over for kammerater i faget eller over for arbejde udført af andre tekniske revisorer eller syns- og skønsmænd.

I bemærkningerne til lovforslagets § 15 nævnes det, at en række opgaver, herunder uddannelse til og forberedelse af beskikkelse af bygningssagkyndige, forventes varetaget af private aktører, som det også er tilfældet i dag. Det anerkender vi i SF, men henstiller, at nævnet løbende kontrollerer uddannelsens kvalitet samt selvfølgelig sikrer uvildighed i beskikkelsen til bygningssagkyndig.

SF noterer sig endelig ønsket i Forbrugerrådets høringssvar om, at klagegebyret ikke bør stige, og at der bør være et loft over forbrugernes udgifter til syn og skøn i klagesager, hvor forbrugerne ikke får medhold. Der ligger et godt hensyn bag, nemlig det, at forbrugeren ikke skal afskrækkes økonomisk fra at klage i en berettiget sag. Så SF håber, at dette hensyn vil blive taget med i den videre behandling af lovforslaget, som vi som sagt ser frem til med jathatten på.

Kl. 15:48

Formanden :

Tak til hr. Peter Westermann. Og så er det hr. Jakob Axel Nielsen som ordfører.

Kl. 15:48

(Ordfører)

Jakob Axel Nielsen (KF):

Ja, og det er så sidste gang, jeg betræder Folketingets talerstol, og derfor vil jeg da gerne, inden jeg forklarer mit partis holdning til den her sag, have lov til at takke for et forrygende godt samarbejde i den periode, jeg har været her, med alle Tingets medlemmer. Vi har et fantastisk og meget bedre samarbejde, når vi taler med hinanden, end det, man umiddelbart får indtryk af, når vi er i pressens spotlys.

Jeg vil også gerne have lov til at takke Præsidiets. Det har været en fornøjelse at være herinde, og jeg kommer til at savne arbejdet.

Lovforslaget her er i virkeligheden en forlængelse af en gennemgribende ændring, der skete i hele regelsættet omkring køb og salg af fast ejendom den 1. januar 1996, hvor vi fik reglerne om tilstandsrapporter og efterfølgende ejerforsikringstilbud. Det betød, at den ene halvdel af det ansvar, en sælger kunne ifalde over for sin køber efter reglerne om forholdsmæssigt afslag, var noget, der faldt fuld-

stændig bort. Den anden halvdel er selvfølgelig stadig, at hvis sælger har fortiet noget, ifalder han et erstatningsansvar.

I starten virkede reglerne nogenlunde set med sælgers øjne, men ikke så godt set med købers øjne, fordi pligten til at tegne en forsikring et hundrede procent lå hos køber. Så kom splittet, at køber og sælger skulle dele forsikringspræmien, og det satte virkelig gang i, at ordningen kom til at fungere godt.

Nu sker der så nogle ændringer, som gør det endnu nemmere både at være professionel på det her område og at være forbruger: For hvorfor skal en forbrugerklage eller en disciplinærklage gå til to forskellige instanser, når det er sådan, at den sagkyndige kompetence ligger hos de samme mennesker? Derfor er det naturligt, at man samler de her to klagesituationer i ét enkelt nævn. Det giver entydige retningslinjer både for de bygningssagkyndige og deres arbejde, og det bidrager også til at øge kvaliteten af de udarbejdede tilstandsrapporter, alt sammen til gavn for forbrugerne.

Som noget nyt får nævnet også mulighed for at komme efter de bygningssagkyndige, hvis de begår nogle alvorlige fejl. Det kan have en opdragende effekt, og det hilser vi velkommen.

Jeg tror ikke, det kommer som nogen overraskelse, at vi Konserervative støtter det her forslag, som både gør det nemmere at være erhvervsdrivende på det her område, og som gør det nemmere at være forbruger – alt sammen til gavn for omsætningen i handelen med fast ejendom. Tak.

Kl. 15:50

Formanden :

Tak til hr. Jakob Axel Nielsen. Tak for de venlige ord til det samlede Folketing, og held og lykke i det videre liv.

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 15:50

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for de mange positive bemærkninger til forslaget. Hr. Jakob Axel Nielsen vil blive savnet i Folketinget af os alle sammen, og tak for de venlige ord til Folketinget fra hr. Jakob Axel Nielsen.

Formålet med, at vi får oprettet et samlet disciplinær- og klagenævn, er jo, at vi får styrket kvaliteten af tilstandsrapporterne ved at skabe større klarhed om kvalitetskravene til de bygningssagkyndiges arbejde. Det vil jo være til gavn for os alle sammen, både for forbrugere og for erhvervslivet.

Baggrunden er, som flere af ordførerne har været inde på, jo den betænkning, som Justitsministeriets huseftersynsudvalg afgav før sommerferien. Der var en række anbefalinger, som vi har taget op i regeringen, og en af dem var altså, at vi opretter et nyt nævn, hvorved vi tager første skridt i forhold til at følge op på udvalgets anbefalinger. Justitsministeren vil senere på året fremsætte forslag om ændring af selve indholdet af huseftersynsordningen, mens vi med det her lovforslag skaber klarere regler for de bygningssagkyndiges virke.

I dag er det jo sådan, at Erhvervs- og Byggestyrelsen behandler og afgør disciplinærsager mod de beskikkede bygningssagkyndige, mens Ankenævnet for Huseftersyn behandler og afgør forbrugerklager over tilstandsrapporter. Det nuværende system med de to instanser medfører, at forbrugerne og de beskikkede bygningssagkyndige møder to separate vurderings- og sanktionssystemer.

Ved at samle behandlingen af de to sagstyper i en enkelt uafhængig instans sikrer vi større ensartethed i de faglige vurderinger og afgørelser i både forbrugerklager og disciplinærsager. Det giver mere entydige retningslinjer for de bygningssagkyndiges arbejde og bidrager dermed til at øge kvaliteten af tilstandsrapporterne til gavn for forbrugerne.

Det nye nævns opgaver bliver at træffe afgørelser i både forbrugerklager og disciplinærsager, ligesom nævnet skal stå for den løbende kvalitetskontrol af tilstandsrapporter. Nævnet kommer til at

bestå af en formand, som er landsdommer, og seks andre medlemmer bestående af repræsentanter for forbrugerne og branchen samt uafhængige eksperter inden for området. Nævnet får desuden ligesom det nuværende ankenævn mulighed for at tilkende erstatning i forbrugerklagesager, hvor der er lidt et økonomisk tab.

Som noget nyt får nævnet mulighed for at pålægge bygningssagkyndige, der begår alvorlige fejl, en bøde på op til 100.000 kr. Bøden indføres for at give nævnet en bedre mulighed for at tildele de bygningssagkyndige sanktioner, som svarer til de begåede fejl. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en bygningssagkyndig gentagne gange udarbejder tilstandsrapporter med alvorlige fejl, men hvor inddragelse af beskikkelsen er en for vidtgående sanktion. Det konkrete initiativ er fastlagt ud fra, at bøden på den ene side skal være høj nok til at have en præventiv effekt og på den anden side være rimelig i forhold til forseelsens karakter og den bygningssagkyndiges indtjening på rapporterne.

Jeg vil runde af med at sige, at det er min klare forventning, at vi med et samlet nævn vil få en bedre klagesagsbehandling og kvalitetskontrol, som vil bidrage til at styrke tilstandsrapporternes kvalitet til gavn for både forbrugerne og erhvervslivet. Tak.

Kl. 15:54

Formanden :

Tak til økonomi- og erhvervsministeren – nej, det er ikke endnu, for hr. Thomas Jensen har bedt om ordet, kan jeg forstå. Værsgo

Kl. 15:54

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg skulle lige finde ud af, om jeg med det nye system skulle trykke på knappen eller række hånden op.

Det er en fin ordning, vi er ved at gøre endnu bedre ved at samle disse to klageinstanser, men der er også det forhold, at der, når man som huskøber eller hussælger står og skal have lavet den her tilstandsrapport, er nogle ting, der kan gøre sig gældende, i forhold til om man vælger en uvildig bygningssagkyndig.

Der er f.eks. nogle ejendomsmæglere, der helt forståeligt er interesseret i hurtigt at få afsat et hus, de har fået ind, og derfor kan der opstå en motivation til at få nogen, de kender, til at udfærdige sådan en tilstandsrapport og måske også gøre det på en sådan måde, at det fremmer en hurtig hushandel. Derfor er mit spørgsmål til ministeren, om ministeren mener, at det her lovforslag sikrer, at man som huskøber får stillet en bygningssagkyndig til rådighed, som er uvildig i forhold til ejendomsmægler og forsikringsselskaber.

Kl. 15:55

Formanden :

Ministeren.

Kl. 15:55

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er en relevant betragtning, som hr. Thomas Jensen kommer med, men systemet er jo bygget op på den måde, at man selvfølgelig på begge sider af bordet skal have tillid til den bygningssagkyndige.

Det vil sige, at man også selv kan gøre sig den ulempe at undersøge, om der er uvildighed eller ej. Jeg mener, at forslaget er bygget op på en måde, så der er en ramme og en autonomi omkring den bygningssagkyndige, men man kan jo aldrig gardere sig imod personlige aftaler i krogene. Men der er ingenting i det her system, som ikke sikrer, at der kan være autonomi omkring den bygningssagkyndige.

Kl. 15:56

Formanden :

Så siger vi tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:56

Meddelelser fra formanden**Formanden :**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 27. oktober 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 15:56).